

แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี

(๒๕๖๑-๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลนงนุช

อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

ก

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น หมายถึงแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็น การพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามนโยบายรัฐบาล และคณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ ฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

งานนโยบายและแผน
องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ

ข
สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
๑.ด้านศักยภาพ	๑
๒.ด้านการเมืองการปกครอง	๓
๓.ประชากร	๓
๔.สภาพทางสังคม	๔
๕.ระบบบริการพื้นฐาน	๕
๖.ระบบเศรษฐกิจ	๕
๖.เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น	๕
๗.ศาสนาวัฒนธรรม	๑๒
๘.ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๓
ส่วนที่ ๒ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)	
๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐	๑๔
๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ	๑๔
๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ	๒๐
๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐	๒๗
๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ	๒๗
๒.๒ ผลกระทบ	๒๘
๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐	๒๘
ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
๑.ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๓๐
๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๓๐
๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	๔๕
๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๗๒
๒.ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๘
๓.การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	๑๐๔

ส่วนที่ ๔ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปสู่การปฏิบัติ

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๑๓๙
บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๗)	๑๔๐
๒.บัญชีโครงการพัฒนา	๑๔๓
รายละเอียดโครงการ (แบบ ผ.๐๑)	๑๔๓
รายละเอียดโครงการ (แบบ ผ.๐๒)	๑๔๕
รายละเอียดโครงการ (แบบ ผ.๐๓)	๑๙๑
รายละเอียดโครงการ (แบบ ผ.๐๕)	๑๙๒
รายละเอียดโครงการ (แบบ ผ.๐๖)	๑๙๖
บัญชีครุภัณฑ์ (แบบ ผ.๐๘)	๒๐๖

ส่วนที่ ๕ การติดตามและประเมินผล

๑.การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๒๑๑
๒.การติดตามและประเมินผลโครงการ	๒๑๑
๓.สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๒๑๑
๔.ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๒๒๒

ภาคผนวก ก รูปแผนที่ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น

ข แบบที่ ๑ แบบช่วยกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นโดยตนเอง

 แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน

ภาพรวม

 แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน

ภาพรวม

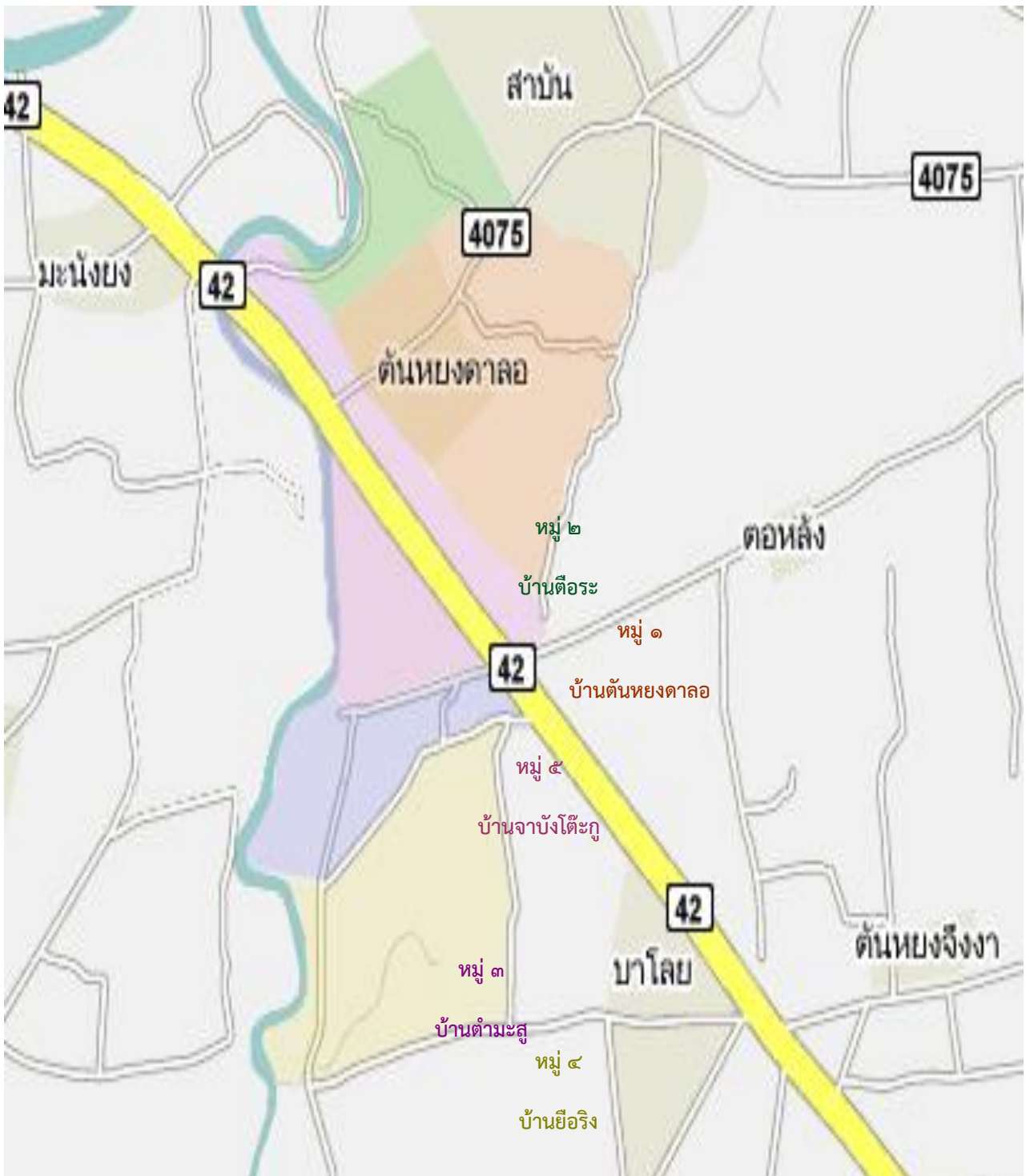
แผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นยางตาล อําเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

.....

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑.ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน

ทิศเหนือ ติดกับตำบลหนองแรต , ตำบลจะรัง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

ทิศใต้ ติดกับตำบลบาโลย อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

ทิศตะวันออก ติดกับตำบลสาบัน , ตำบลตอหลัง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

ทิศตะวันตก ติดกับตำบลมะนังยง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอมีพื้นที่รับผิดชอบรวม ๔,๓๘๑.๒๕ ไร่ (๗.๗๓ ต.ร.ก.ม.) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอยะหริ่ง ห่างจากตัวจังหวัดปัตตานี ประมาณ ๒๓ กิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ มีลักษณะเป็นแบบลูกคลื่น คือเป็นที่ราบและราบลุ่มสลับไปกันทั้งตำบล โดยพื้นที่ราบส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ทางการเกษตร

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มีภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน มีสองฤดูคือ ฤดูฝนสองระยะ คือระยะที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดพาเอาความชื้นจากมหาสมุทรอินเดีย และทะเลอันดามัน เข้ามาทำให้มีฝนตกชุกตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคม และระยะที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งอิทธิพลจากความกดอากาศ และพายุหมุนไซклонร้อนที่พัดมาจากอ่าวไทย ทำให้ฝนตกชุกช่วงเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมกราคม ปริมาณฝนสูงสุดในเดือนพฤศจิกายนประมาณ ๖๐๐ มิลลิเมตร ต่ำสุดในเดือนกุมภาพันธ์ประมาณ ๔๕ มิลลิเมตร อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๒๗ องศาเซลเซียส ภูมิอากาศเป็นแบบมรสุมเขตร้อน แบ่งฤดูกาลออกเป็น ๒ ฤดู ได้แก่

(๑) ฤดูฝน แบ่งออกเป็น ๒ ช่วง ได้แก่ ช่วงที่รับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดพาเอาความชื้นจากทะเลอันดามัน และมหาสมุทรอินเดียเข้ามา ทำให้มีฝนตกชุกในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม อีกช่วงหนึ่งก็คือช่วงที่รับลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดพาเอาความชื้นจากอ่าวไทยเข้ามา ทำให้มีฝนตกชุกอีกในเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม

(๒) ฤดูร้อน ฤดูร้อนอยู่ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน เนื่องจากได้รับลมตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นลมร้อนที่พัดมาจากทะเลจีนใต้ทำให้อากาศโดยทั่วไปร้อนและชื้น

๑.๔ ลักษณะของดิน

สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินทรายประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์มีระดับน้ำใต้ดินอยู่ตลอดในระยะลึกประมาณ ๒ - ๕ เมตร ไม่เหมาะแก่การเพาะปลูกไม่สามารถปลูกพืชไม้ผลที่สามารถขึ้นได้ดีในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ เช่นทุเรียน ลองกอง มังคุด เงาะ เนื่องจากดินไม่สามารถกักเก็บน้ำและไม่สามารถรักษาความชุ่มชื้นของหน้าดินได้ไว้ได้ ส่วนใหญ่มักจะเป็นการปลูกพืชระยะสั้น เช่น ข้าวโพด และพืชที่ทนต่อความแห้งแล้ง เช่น กระจ่าง ต้นปาล์ม ไม้ดงลิ้มแล้ง เป็นต้น

๑.๕ ลักษณะแหล่งน้ำ

-คลองตันหยง มีสภาพท้องน้ำค่อนข้างราบ เป็นลำน้ำมีน้ำไหลตลอดปี ไหลจากทิศใต้ไปทางทิศเหนือและลักษณะทั่วไปท้องลำน้ำ มีสภาพเป็นดินเหนียวปนทราย ขนาดท้องคลองกว้างประมาณ ๒๐.๐๐ - ๓๐.๐๐ เมตร ความกว้างปากคลองประมาณ ๓๐.๐๐ - ๔๐.๐๐ เมตร ความลึกประมาณ ๕.๐๐ - ๖.๐๐ เมตร ในช่วงฤดูน้ำหลากมีความลึกน้ำประมาณ ๔.๐๐ - ๕.๐๐ เมตร และในช่วงฤดูแล้ง ประมาณ ๑.๐๐ - ๑.๕๐ เมตร มีน้ำไหลตลอดปี

-แหล่งน้ำบาดาล น้ำที่สูบขึ้นมาจะเป็นกร่อยและมีลักษณะสีแดง

๒. ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ มีจำนวนหมู่บ้านทั้งสิ้น ๕ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑ บ้านตันหยงดालอ

หมู่ที่ ๒ บ้านตือระ

หมู่ที่ ๓ บ้านตำมะสุ

หมู่ที่ ๔ บ้านยือริง

หมู่ที่ ๕ บ้านจาบังโตะกู

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ แบ่งเขตเลือกตั้ง ๕ เขต มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนจำนวน ๑ คน มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่บ้านละ ๒ คน เป็น ๑๐ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง
๑	ตันหยงดालอ	๑๙๓	๔๑๖	๔๕๕
๒	ตือระ	๘๗	๒๓๙	๒๔๒
๓	ตำมะสุ	๑๘๘	๓๑๘	๓๔๗
๔	ยือริง	๘๙	๒๐๓	๑๘๒
๕	จาบังโตะกู	๒๑๑	๔๔๘	๔๖๗

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
ต่ำกว่า ๑๘ ปี	๖๐๗	๕๕๗	๑,๑๖๔
อายุ ๑๘-๖๐ ปี	๙๐๓	๙๐๘	๑,๘๑๑
อายุ มากกว่า ๖๐ ปี	๑๒๖	๒๓๓	๓๕๙
รวม	๑,๖๓๖	๑,๖๙๘	๓,๓๓๔

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา	๓	แห่ง
- โรงเรียนตาดีกาประจำมัสยิด	๕	แห่ง
- โรงเรียนสอนศาสนาเอกชน+สามัญ	๑	แห่ง
- โรงเรียนเอกชนระดับประถมวัย	๑	แห่ง
- สถาบันปอเนาะ	๓	แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/ศูนย์เด็กเล็กประจำมัสยิด	๓	แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล	๑	แห่ง
------------------------------------	---	------

ที่ตั้งหมู่ที่ ๑ บ้านต้นหยงดาลอ ตำบลต้นหยงดาลอ อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ	ร้อยละ ๑๐๐
------------------------------	------------

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมของตำบลต้นหยงดาลอ ใช้เส้นทางคมนาคมทางบกเป็นหลัก มีรายละเอียด
ดังนี้คือ

การคมนาคมติดต่อของตำบลต้นหยงดาลอกับอำเภอใกล้เคียงมีเส้นทางที่สำคัญดังนี้ คือทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๔๒ สามารถเชื่อมต่อกับอำเภอเมืองและอำเภอมายอ ถนนสามารถติดต่อกับทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๔๒ และถนนทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๖๑

การคมนาคมติดต่อภายในและตำบลข้างเคียงมีเส้นทางที่สำคัญ คือทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๒

๕.๒ การไฟฟ้า

ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน และครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้ร้อยละ ๙๗

๕.๓ การประปา

- ประปาในตำบลมี ๘ แห่ง (ใช้การไม่ได้ ๓ แห่ง)

๕.๔ โทรศัพท์

- ตู้โทรศัพท์สาธารณะ ๑ ตู้

๕.๕ ไปรษณีย์

- ที่ตั้งไปรษณีย์ ตำบลยามู อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ อาชีพ

ประชากรส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ ประกอบอาชีพทางการเกษตร
ทำไร่ ทำนา สวนยางพารา สวนมะพร้าว สวนปาล์มน้ำมัน เลี้ยงสัตว์ ปลูกพืช

๖.๒ หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ

- โรงสีข้าว
- ร้ายขายของชำ
- ร้ายโชห่วย
- อุตสาหกรรมขนาดเล็ก รับซื้อไม้แปรรูปต่างๆ
- อุตสาหกรรมครัวเรือน เช่น การเย็บเสื้อผ้า ผ้าคลุมผม ปักจักร หมวกกะปิเยาะ

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอประกอบด้วย ๕ หมู่บ้าน

หมู่ที่ ๑ บ้านสุไหงยาลอ

จำนวนประชากรทั้งหมด ๘๗๑ ชาย ๔๑๖ หญิง ๔๕๕ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๙๓ ครัวเรือน

หมู่ที่ ๒ บ้านดีอระ

จำนวนประชากรทั้งหมด ๔๘๑ ชาย ๒๓๙ หญิง ๒๔๒ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๘๗ ครัวเรือน

หมู่ที่ ๓ บ้านตำมะสุ

จำนวนประชากรทั้งหมด ๖๖๕ ชาย ๓๑๘ หญิง ๓๔๗ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๘๘ ครัวเรือน

หมู่ที่ ๔ บ้านยือริง

จำนวนประชากรทั้งหมด ๓๘๕ ชาย ๒๐๓ หญิง ๑๘๒ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๘๙ ครัวเรือน

หมู่ที่ ๕ บ้านต้นหยงดालอ

จำนวนประชากรทั้งหมด ๙๑๕ ชาย ๔๔๘ หญิง ๔๖๗ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๒๑๑ ครัวเรือน

มีพื้นที่รับผิดชอบรวม ๔,๓๘๑.๒๕ ไร่ (๗.๗๓ ต.ร.ก.ม.) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอยะหริ่ง
ห่างจากตัวจังหวัดปัตตานี ประมาณ ๒๓ กิโลเมตร

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร
หมู่ที่ ๑

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
ทำนา	ในเขตชลประทาน	๗๒ ครัวเรือน ๒๕๐ ไร่	๕๘๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๕,๘๐๐ บาท/ไร่
ทำสวน	ยาง	๑๕ ครัวเรือน ๒๕ ไร่	๒๐๐ กก./ไร่	๑,๒๐๐ บาท/ไร่	๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	มะพร้าว	๘๔ ครัวเรือน ๖๒ ไร่	๔๙๐ ลูก/ไร่	๕๐๐ บาท/ไร่	๗,๓๕๐ บาท/ไร่
	ปาล์ม	๔ ครัวเรือน ๘ ไร่	๑,๕๐๐ กก./ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่	๗,๕๐๐ บาท/ไร่
	อื่นๆ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
ทำไร่	แตงโม	๑๐ ครัวเรือน ๔ ไร่	๑,๐๐๐ กก./ไร่	๔,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๐,๐๐๐ บาท/ไร่
	ไร่อ้อย	๘ ครัวเรือน ๑๒ ไร่	๗๕๐ กก./ไร่	๑,๕๐๐ บาท/ไร่	๖,๗๕๐ บาท/ไร่
	ไร่มันสำปะหลัง	๗ ครัวเรือน ๖ ไร่	๑,๐๐๐ กก./ไร่	๒,๕๐๐ บาท/ไร่	๑๒,๐๐๐ บาท/ไร่
	ไร่มันเทศ	๑๐ ครัวเรือน ๕ ไร่	๒,๐๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๔,๐๐๐ บาท/ไร่
	ไร่อ้อยเขียว	๘ ครัวเรือน ๑๐ ไร่	๑๕๐ กก./ไร่	๑,๕๐๐ บาท/ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่
	แตงกวา	๕ ครัวเรือน ๒ ไร่	๓,๐๐๐ กก./ไร่	๔,๕๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๒

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
ทำนา	ในเขตชลประทาน	๓๕ ครัวเรือน ๘๐ ไร่	๕๘๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๕,๘๐๐ บาท/ไร่
ทำสวน	ยาง	๑๘ ครัวเรือน ๓๐ ไร่	๒๐๐ กก./ไร่	๑,๒๐๐ บาท/ไร่	๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	มะพร้าว	๔๑ ครัวเรือน ๖๐ ไร่	๔๙๐ ลูก/ไร่	๕๐๐ บาท/ไร่	๗,๓๕๐ บาท/ไร่
	ปาล์ม	๑๙ ครัวเรือน ๓๘ ไร่	๑,๕๐๐ กก./ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่	๗,๕๐๐ บาท/ไร่
	อื่นๆ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
ทำไร่	แตงกวา	๑๕ ครัวเรือน ๓ ไร่	๓,๐๐๐ กก./ไร่	๔,๕๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	ไร่อ้อย	๑๕ ครัวเรือน ๕ ไร่	๗๕๐ กก./ไร่	๑,๕๐๐ บาท/ไร่	๖,๗๕๐ บาท/ไร่
	ไร่มันสำปะหลัง	๖ ครัวเรือน ๓ ไร่	๑,๐๐๐ กก./ไร่	๒,๕๐๐ บาท/ไร่	๑๒,๐๐๐ บาท/ไร่
	ไร่มันเทศ	๗ ครัวเรือน ๔ ไร่	๒,๐๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๔,๐๐๐ บาท/ไร่
	ไร่อ้อยเขียว	๑๐ ครัวเรือน ๖ ไร่	๑๕๐ กก./ไร่	๑,๕๐๐ บาท/ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่
	อื่นๆ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๓

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
ทำนา	ในเขตชลประทาน	๒๕ ครัวเรือน ๗๐ ไร่	๕๘๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๕,๘๐๐ บาท/ไร่
ทำสวน	ยาง	๒๔ ครัวเรือน ๑๐๒ ไร่	๒๐๐ กก./ไร่	๑,๒๐๐ บาท/ไร่	๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	มะพร้าว	๗๒ ครัวเรือน ๗๕ ไร่	๔๙๐ ลูก/ไร่	๕๐๐ บาท/ไร่	๗,๓๕๐ บาท/ไร่
	ปาล์ม	๖ ครัวเรือน ๙ ไร่	๑,๕๐๐ กก./ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่	๗,๕๐๐ บาท/ไร่
	อื่นๆ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
ทำไร่	แตงโม	๑๐ ครัวเรือน ๔ ไร่	๑,๐๐๐ กก./ไร่	๔,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๐,๐๐๐ บาท/ไร่
	ไร่ข้าวโพด	๑๕ ครัวเรือน ๕ ไร่	๗๕๐ กก./ไร่	๑,๕๐๐ บาท/ไร่	๖,๗๕๐ บาท/ไร่
	ไร่มันสำปะหลัง	๕ ครัวเรือน ๓ ไร่	๑,๐๐๐ กก./ไร่	๒,๕๐๐ บาท/ไร่	๑๒,๐๐๐ บาท/ไร่
	ไร่มันเทศ	๗ ครัวเรือน ๓ ไร่	๒,๐๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๔,๐๐๐ บาท/ไร่
	แตงกวา	๑๕ ครัวเรือน ๓ ไร่	๓,๐๐๐ กก./ไร่	๔,๕๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	อื่นๆ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๔

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
ทำนา	ในเขตชลประทาน	๑๕ ครัวเรือน ๓๕ ไร่	๕๘๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๕,๘๐๐ บาท/ไร่
ทำสวน	ยาง	๑๗ ครัวเรือน ๔๗ ไร่	๒๐๐ กก./ไร่	๑,๒๐๐ บาท/ไร่	๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	มะพร้าว	๔๓ ครัวเรือน ๔๐ ไร่	๔๙๐ ลูก/ไร่	๕๐๐ บาท/ไร่	๗,๓๕๐ บาท/ไร่
	ปาล์ม	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	อื่นๆ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
ทำไร่	แตงโม	๑๐ ครัวเรือน ๔ ไร่	๑,๐๐๐ กก./ไร่	๔,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๐,๐๐๐ บาท/ไร่
	ไร่ข้าวโพด	๑๓ ครัวเรือน ๔ ไร่	๗๕๐ กก./ไร่	๑,๕๐๐ บาท/ไร่	๖,๗๕๐ บาท/ไร่
	ไร่มันสำปะหลัง	๗ ครัวเรือน ๔ ไร่	๑,๐๐๐ กก./ไร่	๒,๕๐๐ บาท/ไร่	๑๒,๐๐๐ บาท/ไร่
	ไร่มันเทศ	๑๐ ครัวเรือน ๕ ไร่	๒,๐๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๔,๐๐๐ บาท/ไร่
	ไร่ถั่วเขียว	๘ ครัวเรือน ๔ ไร่	๑๕๐ กก./ไร่	๑,๕๐๐ บาท/ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่
	แตงกวา	๑๐ ครัวเรือน ๒ ไร่	๓,๐๐๐ กก./ไร่	๔,๕๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๕

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
ทำนา	ในเขตชลประทาน	๒๕ ครัวเรือน ๖๐ ไร่	๕๘๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๕,๘๐๐ บาท/ไร่
ทำสวน	ยาง	๑๓ ครัวเรือน ๒๓ ไร่	๒๐๐ กก./ไร่	๑,๒๐๐ บาท/ไร่	๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	มะพร้าว	๖๘ ครัวเรือน ๗๕ ไร่	๔๙๐ ลูก/ไร่	๕๐๐ บาท/ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่
	ปาล์ม	๕ ครัวเรือน ๑๒ ไร่	๔๐๐ กก./ไร่	๕๐๐ บาท/ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่
	อื่นๆ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
ทำไร่	แตงโม	๙ ครัวเรือน ๓ ไร่	๓,๐๐๐ กก./ไร่	๔,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๐,๐๐๐ บาท/ไร่
	ไร่อ้อย	๑๕ ครัวเรือน ๕ ไร่	๗๕๐ กก./ไร่	๑,๕๐๐ บาท/ไร่	๖,๗๕๐ บาท/ไร่
	ไร่มันสำปะหลัง	๖ ครัวเรือน ๓ ไร่	๑,๐๐๐ กก./ไร่	๒,๕๐๐ บาท/ไร่	๑๒,๐๐๐ บาท/ไร่
	ไร่มันเทศ	๖ ครัวเรือน ๓ ไร่	๒,๐๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๔,๐๐๐ บาท/ไร่
	ไร่อ้อยเขียว	๑๐ ครัวเรือน ๖ ไร่	๑๕๐ กก./ไร่	๑,๕๐๐ บาท/ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่
	อื่นๆ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร
ข้อมูลในรอบปีที่ผ่านมา

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความพร้อมของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร)กรณีที่ทำราบโปรตระกูล			
	พอเพียง	ไม่พอเพียง	การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร			
๑.ปริมาณน้ำฝน	-	/	-			
แหล่งน้ำทาง การเกษตร	ลำดับ	ความพร้อมของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้ง ปี				
๒.แหล่งน้ำธรรมชาติ	ความสำคัญ	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึง
-แม่น้ำ						
-ห้วย/ลำธาร						
-คลอง	๑	/	-	-	/	๓๐
-หนองน้ำ/บึง						
-น้ำตก						
-อื่นๆ						
-						
-						
-						
๓.แหล่งน้ำที่มนุษย์ สร้างขึ้น						
-แก้มลิง						
-อ่างเก็บน้ำ						
-ฝาย						
-สระ	๒	/			/	๓๐
-คลองชลประทาน	๑	-	/	/	-	๘๐
-อื่นๆ						
-						
-						
-						

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

ข้อมูลในรอบปีที่ผ่านมา

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
-บ่อบาดาลสาธารณะ						
-บ่อน้ำตื้นสาธารณะ						
-ประปาหมู่บ้าน(ของ อปท.)						
-ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)						
-แหล่งน้ำธรรมชาติ		/	-		-	๓๐
-อื่นๆ - - -						

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรในเขตพื้นที่ตำบลต้นหยงดालอ นับถือศาสนาอิสลาม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

๘.๒ ประเพณีและงานประจำ

- พิธีการเกิดและโกนผมไฟ
- การเข้าสู่นัดหรือมาโซะยาวิ
- การกวนขนมอาซูรอ
- งานวันปลากะพงของดีเมืองยะหริ่ง
- งานฮารีรายอ

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- หมอต้าแย
- หมอนวดแผนโบราณ
- จักรสาน
- หมวกกะปี่เยาะ
- กระดัง
- ผ้าคลุมผม
- ฯลฯ
- ภาษาที่ใช้เป็นภาษาเมอลาญถิ่น

๘.๔ สิ้นค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ผ้าคลุมผม
- หมวกกะปิเยาะ
- เสื่อโต้ป
- ชุดบานง
- ฯลฯ

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

ตำบลต้นหยงตาลมีคลองชลประทานขนาดใหญ่ครอบคลุมทุกหมู่บ้านและคลองไส้ไก่ มีแม่น้ำไหลผ่านหมู่ที่ ๑,๒,๕,๓,๔ มีแหล่งน้ำที่สร้างขึ้นตั้งอยู่หมู่ที่ ๒,๓

๙.๒ ป่าไม้

ป่าไม้ในเขตตำบลต้นหยงตาลค่อนข้างมีความอุดมสมบูรณ์

๙.๓ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังคงมีความอุดมสมบูรณ์

ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)

๑.สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ.

๒๕๕๗-๒๕๖๐

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

ตามท้องที่การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดาลัยได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๘) และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (๒๕๕๙-๒๕๖๓) ขึ้นมา เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๕๙) (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๐) (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) อันมีลักษณะเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแผนที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงแผนพัฒนาประจำปี โดยองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดาลัยได้ใช้แผนพัฒนาสามปีเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี การจ่ายขาดเงินสะสม เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ โครงการที่ขอให้หน่วยงานอื่นมาดำเนินงานให้ รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้แผนพัฒนาสามปี

ทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดาลัยได้ดำเนินการตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายดังกล่าวตามแผนพัฒนาซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

๑.๑.๑ แผนพัฒนา

๑.แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (๒๕๕๔-๒๕๕๘),(๒๕๕๙-๒๕๖๓)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙
	โครงการ (เป้าหมาย)	โครงการ (เป้าหมาย)	โครงการ (เป้าหมาย)
๑.การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	๑๒	๑๗	๑๐
๒.การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๖๕	๖๘	๓๔
๓.ด้านการศึกษาและการท่องเที่ยว	๙	๙	๑๐
๔.การบริหารจัดการที่ดี	๒๖	๒๕	๑๐
๕.โครงสร้างพื้นฐาน	๑๑	๑๖	๘
๖.การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๕	๖	๙
๗.ความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๙	๙	๙
รวม	๑๓๗	๑๕๐	๙๐

๒.แผนพัฒนาสามปี

๒.๑ แผนพัฒนาสามปี (๒๕๕๗-๒๕๕๙)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ		
	ปรากฏใน แผนพัฒนาสาม ปี เฉพาะปี ๒๕๕๗	บรรจุในข้อบัญญัติ งบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗	คิดเป็นร้อยละของ โครงการที่ปรากฏใน แผนพัฒนาสามปี
๑.การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	๗	๓	๔๒.๘๕
๒.การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๔๒	๒๖	๖๑.๙๐
๓.ด้านการศึกษาและการท่องเที่ยว	๖	๕	๘๓.๓๓
๔.การบริหารจัดการที่ดี	๔๖	๔๐	๘๖.๙๕
๕.โครงสร้างพื้นฐาน	๑๕	๕	๓๓.๓๓
๖.การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๓	๑	๓๓.๓๓
๗.ความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๖	๒	๓๓.๓๓
รวม	๑๒๕	๘๒	๖๕.๖๐

๒.๑.๑ การตั้งงบประมาณและการเบิกจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗

- องค์การบริหารส่วนตำบลต้นยางดालอ ได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ จำนวน ๑๘,๔๐๐,๐๐๐ บาท รายรับจริง ๑๘,๙๘๖,๙๔๐.๗๐ บาท รายจ่ายจริง ๑๒,๘๕๓,๔๓๐.๑๓ บาท
- ผลการดำเนินงานที่ปรากฏตามแผนพัฒนาสามปี (๒๕๕๗-๒๕๕๙) และข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ		
	บรรจุในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗	ดำเนินโครงการตามข้อบัญญัติ	คิดเป็นร้อยละ
๑.การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	๓	-	๐
๒.การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๒๖	๑๔	๕๓.๘๔
๓.ด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว	๕	๓	๖๐
๔.การบริหารจัดการที่ดี	๔๐	๓๑	๗๗.๕๐
๕.โครงสร้างพื้นฐาน	๕	๕	๑๐๐
๖.การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑	-	๐
๗.ความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๒	๑	๕๐
รวม	๘๒	๕๔	๖๕.๘๕

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ดำเนินโครงการตามข้อบัญญัติ	เบิกจ่ายงบประมาณ
๑.การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	-	-
๒.การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๑๔	๒,๕๑๐,๘๓๖
๓.ด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว	๓	๒๔๖,๓๖๐
๔.การบริหารจัดการที่ดี	๓๑	๑,๔๐๖,๒๑๓
๕.โครงสร้างพื้นฐาน	๕	๑,๐๙๔,๙๓๕
๖.การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-	-
๗.ความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๑	๑๐,๐๐๐
รวม	๕๔	๔,๑๗๓,๔๐๔

๒.๒ แผนพัฒนาสามปี (๒๕๕๘-๒๕๖๐)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ		
	ปรากฏใน แผนพัฒนาสาม ปี เฉพาะปี ๒๕๕๘	บรรจุในข้อบัญญัติ งบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘	คิดเป็นร้อยละของ โครงการที่ปรากฏ ในแผนพัฒนา สามปี
๑.การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	๘	๔	๕๐
๒.การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๔๐	๒๓	๕๗.๕๐
๓.ด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว	๖	๕	๘๓.๓๓
๔.การบริหารจัดการที่ดี	๔๐	๓๓	๘๒.๕๐
๕.โครงสร้างพื้นฐาน	๑๓	๔	๓๐.๗๖
๖.การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๓	๑	๓๓.๓๓
๗.ความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๖	๒	๓๓.๓๓
รวม	๑๑๖	๗๒	๖๒.๐๖

๒.๒.๑ การตั้งงบประมาณและการเบิกจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘

- องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงตาล ได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ จำนวน ๒๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท รายรับจริง ๑๙,๒๒๐,๑๕๖.๑๗ บาท รายจ่ายจริง ๑๒,๙๓๐,๐๒๖.๕๓ บาท
- ผลการดำเนินงานที่ปรากฏตามแผนพัฒนาสามปี (๒๕๕๘-๒๕๖๐) และข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ		
	บรรจุในข้อบัญญัติ งบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘	ดำเนินโครงการ ตามข้อบัญญัติ	คิดเป็นร้อยละ
๑.การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	๔	๑	๒๕
๒.การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๒๓	๑๕	๖๐
๓.ด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว	๕	๓	๖๐
๔.การบริหารจัดการที่ดี	๓๓	๒๖	๗๘.๗๘
๕.โครงสร้างพื้นฐาน	๔	๒	๕๐
๖.การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑	-	๐
๗.ความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๒	๑	๕๐
รวม	๗๒	๔๘	๖๖.๖๖

-การเบิกจ่ายงบประมาณ ๒๕๕๘

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ดำเนินโครงการตามข้อบัญญัติ	เบิกจ่ายงบประมาณ
๑.การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	๑	๒๕๐,๐๐๐
๒.การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๑๕	๒,๕๒๗,๑๓๐
๓.ด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว	๓	๒๖๖,๕๖๗
๔.การบริหารจัดการที่ดี	๒๖	๑,๐๖๘,๗๙๒.๕
๕.โครงสร้างพื้นฐาน	๒	๑,๑๖๖,๒๓๑.๓๘
๖.การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-	-
๗.ความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๑	๑๐,๐๐๐
รวม	๔๘	๕,๒๘๘,๗๒๐.๘๘

๒.๓ แผนพัฒนาสามปี (๒๕๕๙-๒๕๖๑)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ		
	ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี เฉพาะปี ๒๕๕๙	บรรจุในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙	คิดเป็นร้อยละของโครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนาสามปี
๑.การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	๑๒	๘	๖๖.๖๖
๒.การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๕๘	๓๒	๕๕.๑๗
๓.ด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว	๘	๕	๖๒.๕๐
๔.การบริหารจัดการที่ดี	๔๖	๓๕	๗๖.๐๘
๕.โครงสร้างพื้นฐาน	๑๗	๓	๑๗.๖๔
๖.การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๑	๒	๑๘.๑๘
๗.ความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๙	๒	๒๒.๒๒
รวม	๑๖๑	๘๗	๕๔.๐๓

๒.๓.๑ การตั้งงบประมาณและการเบิกจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙

- องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ ได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ จำนวน ๒๐,๘๐๐,๐๐๐ บาท รายรับจริง ๑๙,๓๕๕,๑๔๓.๙๘ บาท รายจ่ายจริง ๑๓,๙๐๖,๔๓๒๖.๐๙ บาท
- ผลการดำเนินงานที่ปรากฏตามแผนพัฒนาสามปี (๒๕๕๙-๒๕๖๑) และข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ		
	บรรจุในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙	ดำเนินโครงการตามข้อบัญญัติ	คิดเป็นร้อยละ
๑.การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	๘	๗	๘๗.๕๐
๒.การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๓๒	๒๐	๖๒.๕๐
๓.ด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว	๕	๔	๘๐
๔.การบริหารจัดการที่ดี	๓๕	๒๗	๗๗.๑๔
๕.โครงสร้างพื้นฐาน	๓	๓	๑๐๐
๖.การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒	๑	๕๐
๗.ความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๒	๑	๕๐
รวม	๘๗	๖๓	๗๒.๕๑

-การเบิกจ่ายงบประมาณ ๒๕๕๙

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ดำเนินโครงการตามข้อบัญญัติ	เบิกจ่ายงบประมาณ
๑.การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	๗	๔๓๕,๕๖๕
๒.การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๒๐	๒,๙๑๙,๗๗๕
๓.ด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว	๔	๑๓๐,๑๕๐
๔.การบริหารจัดการที่ดี	๒๗	๑,๕๓๔,๖๕๙.๔๓
๕.โครงสร้างพื้นฐาน	๓	๑,๘๙๑,๕๐๒.๑๘
๖.การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑	๑๐,๐๐๐
๗.ความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๑	๑๐,๐๐๐
รวม	๖๓	๖,๙๓๑,๖๕๑.๖๑

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ตามท้องที่การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาจะเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผล กำหนดแนวทางวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นที่ได้จากการติดตามและประเมินผลต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อผู้บริหารท้องถิ่น เสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละสองครั้ง ภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

ซึ่งแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอสามารถนำไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้ดังนี้

๑.๒.๑ เชิงปริมาณ

-ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

แผนยุทธศาสตร์การ พัฒนา (๒๕๕๔-๒๕๕๘)	โครงการที่บรรจุใน แผนยุทธศาสตร์	โครงการที่บรรจุใน แผนพัฒนาสามปี (๒๕๕๗-๒๕๕๙)	สามารถ ดำเนินการได้ (โครงการ)	คิดเป็นร้อยละ ของแผนพัฒนา สามปี
	๑๓๗	๑๒๕	๕๔	๔๓.๒๐

-ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

แผนยุทธศาสตร์การ พัฒนา (๒๕๕๔-๒๕๕๘)	โครงการที่บรรจุใน แผนยุทธศาสตร์	โครงการที่บรรจุใน แผนพัฒนาสามปี (๒๕๕๘-๒๕๖๐)	สามารถ ดำเนินการได้ (โครงการ)	คิดเป็นร้อยละ ของแผนพัฒนา สามปี
	๑๕๐	๑๑๖	๔๘	๔๑.๓๗

-ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

แผนยุทธศาสตร์การ พัฒนา (๒๕๕๙-๒๕๖๓)	โครงการที่บรรจุใน แผนยุทธศาสตร์	โครงการที่บรรจุใน แผนพัฒนาสามปี (๒๕๕๙-๒๕๖๑)	สามารถ ดำเนินการได้ (โครงการ)	คิดเป็นร้อยละ ของแผนพัฒนา สามปี
	๙๐	๑๖๑	๖๓	๓๙.๑๓

๑.๒.๒ แข็งคุณภาพ

-ปีงบประมาณ ๒๕๕๗

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นดังนี้

๑.การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ ได้ให้ความสำคัญในการส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกระบบ ประเพณี วัฒนธรรมและนันทนาการ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ส่งเสริมสถาบันครอบครัว ป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด โรคติดต่อต่าง ๆ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากทุกภาคส่วน และองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอได้ตระหนักและให้ความสำคัญตลอดมา ดังโครงการดังนี้

- โครงการวันเด็กแห่งชาติ
- โครงการปัจฉิมนิเทศเด็กเล็ก
- โครงการอุดหนุนอาหารกลางวัน
- โครงการรอมฎอนสัมพันธ์
- โครงการฮารีรายอสัมพันธ์
- โครงการอุดหนุนกองทุนหลักประกันสุขภาพ
- โครงการอุดหนุนอาหารเสริมนม
- โครงการอาซูรอสัมพันธ์
- ปรับปรุงซ่อมแซมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- เมล็ดสัมพันธ์
- โครงการวันผู้สูงอายุ
- โครงการสุนัตหมู่
- โครงการจัดซื้อเครื่องฟันทมอกควัน
- อุดหนุนสาธารณสุขมูลฐาน

๒.การพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ ได้ให้ความสำคัญในการส่งเสริมกิจกรรมด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ห่างไกลยาเสพติด และสามารถพัฒนาการกีฬาของ อบต.สู่ความเป็นเลิศ โดยแยกได้ดังนี้

- โครงการกีฬา อบต.ต้านภัยยาเสพติด
- โครงการจัดซื้อวัสดุการกีฬา
- โครงการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่างๆ

๓. การพัฒนาการบริหารจัดการที่ดี

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงตาลอ ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรของ อบต.ตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีนโยบายในการให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และการพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติของบุคลากรเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ตลอดเวลา โดยแยกได้ดังนี้

- โครงการจัดส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม
- โครงการจัดซื้อวัสดุสำนักงาน
- โครงการจัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงาน
- โครงการประชุมประชาคม
- โครงการฝึกอบรมสัมมนาและทัศนศึกษาดูงาน
- โครงการสนับสนุนศูนย์ข้อมูลข่าวสาร
- ฯลฯ

๔. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงตาลอ ได้ให้ความสำคัญกับโครงการสร้างพื้นฐานตลอดมาเพื่อ บรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าที่วางไว้ เนื่องจากข้อจำกัด ด้านงบประมาณ จึงมีความจำเป็นต้องขอรับการอุดหนุนงบประมาณจากส่วนกลาง โดยแยกได้ดังนี้

- โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายบ้านเปาะวอสีถึงต้อเงาะ ม.๑
- โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายบ้านไต่ะอีหม่ามถึงถนนลาดยาง ม.๒
- โครงการก่อสร้างคูระบายน้ำตัววี ม.๔
- บำรุงรักษาและปรับปรุงครุภัณฑ์
- บำรุงรักษาและปรับปรุงซ่อมแซมทรัพย์สิน อบต.

๕. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงตาลอ เป็นชุมชนขนาดเล็กและไม่ใช่พื้นที่เขตอุตสาหกรรมทรัพยากร ธรรมชาติยังคงอุดมสมบูรณ์ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมไม่ค่อยมี การดำเนินกิจกรรมของ อบต.จะเน้นการ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนได้ตระหนักและเห็น ความสำคัญธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยไม่มีการใช้งบประมาณ แยกได้ดังนี้

- โครงการเพิ่มพื้นที่สีเขียว
- ประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย
- แผ่นพับต่างๆ

๖. ด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

สืบเนื่องจากเหตุการณ์ปัจจุบันเกิดความแตกแยกทางด้านความคิด แบ่งฝักแบ่งฝ่าย สังคมแตกแยก และสร้างจิตสำนึกในความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างความรู้รักสามัคคี

- โครงการส่งเสริมและพัฒนาองค์กรลูกเสือชาวบ้าน

-ปีงบประมาณ ๒๕๕๘

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นยางตาล ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นดังนี้

๑. พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและแก้ไขปัญหาความยากจน

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นยางตาล ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์ความรู้ในเรื่องของการบริหารจัดการ การฝึกอบรมให้ความรู้ ตลอดจนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อการพัฒนาส่งเสริมอาชีพให้กับกลุ่มสตรี ดังโครงการนี้

-โครงการฝึกอบรมสัมมนากลุ่มสตรี

๒. การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นยางตาล ได้ให้ความสำคัญในการส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกระบบ ประเพณี วัฒนธรรมและนันทนาการ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ส่งเสริมสถาบันครอบครัว ป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด โรคติดต่อต่าง ๆ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากทุกภาคส่วน และองค์การบริหารส่วนตำบลต้นยางตาลได้ตระหนักและให้ความสำคัญตลอดมา ดังโครงการดังนี้

- โครงการวันเด็กแห่งชาติ
- โครงการปัจฉิมนิเทศเด็กเล็ก
- โครงการอุดหนุนอาหารกลางวัน
- โครงการรอมฎอนสัมพันธ์
- โครงการฮารีรายอสัมพันธ์
- โครงการอุดหนุนกองทุนหลักประกันสุขภาพ
- โครงการอุดหนุนอาหารเสริมนม
- โครงการอาซูรอสัมพันธ์
- ปรับปรุงซ่อมแซมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- เมล็ดสัมพันธ์
- โครงการวันผู้สูงอายุ
- โครงการสุนัตหมู่
- โครงการจัดซื้อเครื่องพ่นหมอกควัน
- อุดหนุนสาธารณสุขมูลฐาน
- อุดหนุนที่ทำการปกครองอำเภอยะหริ่ง

๓. การพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นยางตาล ได้ให้ความสำคัญในการส่งเสริมกิจกรรมด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ห่างไกลยาเสพติด และสามารถพัฒนาการกีฬาของ อบต.สู่ความเป็นเลิศ โดยแยกได้ดังนี้

- โครงการกีฬา อบต.ต้านภัยยาเสพติด
- โครงการจัดซื้อวัสดุการกีฬา
- โครงการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่างๆ

๔. การพัฒนาการบริหารจัดการที่ดี

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงตาล ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรของ อบต.ตามหลักบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีนโยบายในการให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และการพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติของบุคลากรเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ตลอดเวลา โดยแยกได้ดังนี้

- โครงการจัดส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม
- โครงการจัดซื้อวัสดุสำนักงาน
- โครงการจัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงาน
- โครงการประชุมประชาคม
- โครงการฝึกอบรมสัมมนาและทัศนศึกษาดูงาน
- โครงการสนับสนุนศูนย์ข้อมูลข่าวสาร
- โครงการจัดทำเว็บไซต์
- โครงการติดตั้งเครื่องเสียงพร้อมไมค์ประชุม
- ฯลฯ

๕. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงตาล ได้ให้ความสำคัญกับโครงการสร้างพื้นฐานตลอดมาเพื่อบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าที่วางไว้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ จึงมีความจำเป็นต้องขอรับการอุดหนุนงบประมาณจากส่วนกลาง โดยแยกได้ดังนี้

- โครงการก่อสร้างถนนหินคลุกสายหลัง อบต.
- โครงการก่อสร้างถนนหินคลุกสายมัสยิดจาบังโตะกู
- โครงการขยายเขตไฟฟ้า

๖. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงตาล เป็นชุมชนขนาดเล็กและไม่ใช่พื้นที่เขตอุตสาหกรรมทรัพยากรธรรมชาติยังคงอุดมสมบูรณ์ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมไม่ค่อยมี การดำเนินกิจกรรมของ อบต.จะเน้นการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนได้ตระหนักและเห็นความสำคัญธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยไม่มีการใช้งบประมาณ แยกได้ดังนี้

- โครงการเพิ่มพื้นที่สีเขียว
- ประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย
- แผ่นพับต่างๆ

๖. ด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

สืบเนื่องจากเหตุการณ์ปัจจุบันเกิดความแตกแยกทางด้านความคิด แบ่งฝักแบ่งฝ่าย สังคมแตกแยก และสร้างจิตสำนึกในความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างความรู้รักสามัคคี

- โครงการส่งเสริมและพัฒนาองค์กรลูกเสือชาวบ้าน
- อุทกหนุ่่นที่ทำการปกครองอำเภอยะหริ่ง

-ปีงบประมาณ ๒๕๕๙

องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นดังนี้

๑. พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและแก้ไขปัญหาความยากจน

องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์ความรู้ในเรื่องของการบริหารจัดการ การฝึกอบรมให้ความรู้ ตลอดจนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อการพัฒนาส่งเสริมอาชีพ ให้กับกลุ่มสตรี การสร้างรายได้สร้างความมั่นคงให้กับครอบครัว การลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ และส่งเสริมการค้าเดินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ดังโครงการนี้

- โครงการฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านอาชีพให้กับสตรี
- โครงการฝึกอบรมอาชีพเสริมสร้างรายได้สร้างความมั่นคงให้ครอบครัว
- โครงการฝึกอบรมการทำปุ๋ยชีวภาพ
- โครงการฝึกอบรมอาชีพสตรีตำบลตันหยงดालอ
- โครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง
- โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกพืชล้มลุก
- โครงการแผ่นพับอฉริยะ

๒. การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ ได้ให้ความสำคัญในการส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกระบบ ประเพณี วัฒนธรรมและนันทนาการ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ส่งเสริมสถาบันครอบครัว ป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด โรคติดต่อต่าง ๆ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากทุกภาคส่วน และองค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอได้ตระหนักและให้ความสำคัญตลอดมา ดังโครงการดังนี้

- โครงการวันเด็กแห่งชาติ
- โครงการปัจฉิมนิเทศเด็กเล็ก
- โครงการอุดหนุนอาหารกลางวัน
- โครงการรอมฎอนสัมพันธ์
- โครงการฮารีรายอสัมพันธ์
- โครงการอุดหนุนกองทุนหลักประกันสุขภาพ
- โครงการอุดหนุนอาหารเสริมนม

- โครงการอาซูรอสัมพันธ์
- ปรับปรุงซ่อมแซมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- เมล็ดสัมพันธ์
- โครงการวันผู้สูงอายุ
- โครงการฝึกอบรมภาคฤดูร้อน
- โครงการก่อสร้างรั้ว คสล.กุแบรียอ ม.๒
- โครงการครอบครัวอยู่มีสุข
- อุทยานสาธารณสุขมูลฐาน
- อุทยานที่ทำการปกครองอำเภอยะหริ่ง

๓. การพัฒนาการศึกษาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ ได้ให้ความสำคัญในการส่งเสริมกิจกรรมด้านการศึกษาและการออกกำลังกาย เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ท่างไกลยาเสพติด และสามารถพัฒนาการศึกษาของ อบต.สู่ความเป็นเลิศ โดยแยกได้ดังนี้

- โครงการกีฬา อบต.ต้านภัยยาเสพติด
- โครงการจัดซื้อวัสดุการศึกษา
- โครงการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่างๆ
- อุทยานการแข่งขันกีฬาและกรีฑายะหริ่งสัมพันธ์

๔. การพัฒนาการบริหารจัดการที่ดี

องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรของ อบต.ตามหลักบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีนโยบายในการให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และการพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติของบุคลากรเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ตลอดเวลา โดยแยกได้ดังนี้

- โครงการจัดส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม
- โครงการจัดซื้อวัสดุสำนักงาน
- โครงการจัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงาน
- โครงการประชุมประชาคม
- โครงการฝึกอบรมสัมมนาและทัศนศึกษาดูงาน
- โครงการสนับสนุนศูนย์ข้อมูลข่าวสาร
- โครงการปรับปรุงเว็บไซต์

๕. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ ได้ให้ความสำคัญกับโครงการสร้างพื้นฐานตลอดมาเพื่อบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าที่วางไว้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ จึงมีความจำเป็นต้องขอรับการอุดหนุนงบประมาณจากส่วนกลาง โดยแยกได้ดังนี้

- โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายบ้านแบยิ ม.๑
- โครงการขยายเขตไฟฟ้า
- โครงการก่อสร้างหอดึงบรรจุน้ำติดตั้งบนโครงเหล็ก

๖. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ เป็นชุมชนขนาดเล็กและไม่ใช่พื้นที่เขตอุตสาหกรรมทรัพยากรธรรมชาติยังคงอุดมสมบูรณ์ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมไม่ค่อยมี การดำเนินกิจกรรมของ อบต.จะเน้นการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนได้ตระหนักและเห็นความสำคัญธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยไม่มีการใช้งบประมาณ แยกได้ดังนี้

- โครงการเพิ่มพื้นที่สีเขียว
- ประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย
- แผ่นพับต่างๆ
- ปรับปรุงภูมิทัศน์ที่ทำการ อบต.

๖. ด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

สืบเนื่องจากเหตุการณ์ปัจจุบันเกิดความแตกแยกทางด้านความคิด แบ่งฝักแบ่งฝ่าย สังคมแตกแยก และสร้างจิตสำนึกในความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างความรู้รักสามัคคี

- อุตุหนุญที่ทำการปกครองอำเภอยะหริ่ง

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ ได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ เพื่อตอบสนองในการแก้ไขปัญหา ความต้องการ ในพัฒนาตำบล องค์กรให้เกิดความมั่นคง ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบมีคุณภาพชีวิตที่ดี จากผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ ผลที่ได้รับสามารถสรุปได้ดังนี้

๑. ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. สตรีตำบลต้นหยงดालอสามารถสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมอาชีพมาเป็นอาชีพเสริมและใช้สอยในครัวเรือน
๓. ลดรายจ่ายเพิ่มรายได้
๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลต้นหยงดालอมีคุณภาพที่ดีขึ้น
๕. ปัญหาเสพติดได้รับการป้องกันและแก้ไขในระดับหนึ่ง
๕. เด็กเล็กมีพัฒนาการที่ดีและกล้าแสดงออก
๖. คุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๗. ประชาชนมีการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

๘.ประชาชนยึดมั่นในศาสนา

๙.ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ปัญหาเสพติด ปัญหาโรคร้ายต่างๆ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตามหอกระจายข่าวของ อบต.

๑๐.ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน

๑๑.ประชาชนมีความสะดวกสบายในการใช้ถนนสำหรับการสัญจรไปมาและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร

๑๒.ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆของ อบต.

๑๓.ประชาชนมีความรู้รักสามัคคี

๒.๒ ผลกระทบ

ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดาลัย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ สามารถดำเนินการตามที่ประชาชนต้องการเฉลี่ยสามปี ที่บรรจุในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายและได้มีการดำเนินโครงการ ร้อยละ ๔๑.๐๔ ซึ่งบางโครงการการดำเนินงานนั้นประชาชนในพื้นที่ได้รับผลกระทบ ดังนี้

๑.การก่อสร้างถนนที่เพิ่มขึ้นส่งผลต่อการระบายน้ำในช่วงฤดูฝน ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดาลัยต้องดำเนินการแก้ไข

๒.การให้บริการประชาชนมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ เนื่องจากการแบ่งส่วนราชการภายในยังไม่ครอบคลุมงานในหน้าที่รับผิดชอบ

๓.สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข ปีงบประมาณ ๒๕๕๗-๒๕๖๐

ปัญหาและอุปสรรค

๑.บุคลากรของ อบต.ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของระเบียบ กฎหมายเท่าที่ควร

๒.บุคลากรของ อบต.มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

๓.การแบ่งส่วนราชการภายใน อบต.ยังไม่ครอบคลุมทุกงาน

๔.ประชาชนนำเสนอปัญหาและความต้องการจำนวนมาก

๕.งบประมาณประจำปีที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน

๕.ประชาชนยังไม่เข้าใจบทบาทและอำนาจหน้าที่ของ อบต.

๖.การใช้จ่ายงบประมาณตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายไม่เป็นไปตามแผนการดำเนินงาน

แนวทางแก้ไข

๑.จัดส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจและเกิดความชำนาญ

๒.จัดหาบุคลากรให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

๓.แบ่งส่วนราชการภายในให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่

๔.การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีควรบรรจุโครงการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่และสามารถปฏิบัติได้จริง

๕.การบริหารงบประมาณประจำปีต้องชี้ให้เกิดความคุ้มค่าและต้องเป็นโครงการที่มีความจำเป็นเร่งด่วนหรือโครงการที่ประชาชนได้รับประโยชน์มากที่สุด

๖.ประชาสัมพันธ์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของ อบต.ให้ประชาชนทราบ

๗.การใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณต้องเป็นไปตามแผนการดำเนินงาน

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

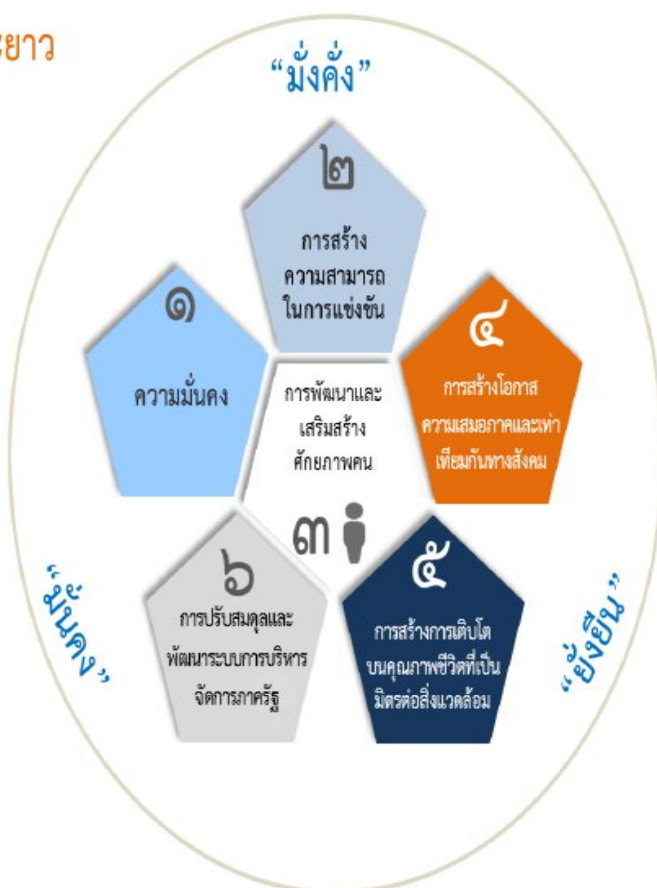
๑.ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดาลัยมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณาข้อคิดเห็นจากสภาพปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อ สภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้นกระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรม และระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาตัวเอง

ภายในประเทศ ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาว หากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกที่กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๕ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีกับหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น ก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่องตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้าน

สุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้น และฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้ข้อดีความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบต่อประชาชน ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็น

สำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำทลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความไม่ธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขภายในที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกไกลไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลก

และรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่องถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวและเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และ ภายนอกประเทศ ในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นปีเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลผลิตทางการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างความอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ และช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมาก

ขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่น ๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผู้สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบัน

ครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความ

เข้มแข็งของชุมชน

- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกัน สามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดการยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการ และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดาลัยมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการเสนอร่างแผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดาลัย มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดาลัย จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง
และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิ ชอบและ
ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประเทศไทย
จะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายใน
และภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคม
ผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิต
ภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การ
พัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัว
ทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-
๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita)
ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้
ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่
ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะลดตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ
๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่า
ระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาดังกล่าว โดยสาเหตุที่สำคัญ
ประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวม

ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๒.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้น ภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจ แต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังมีค่าต่ำเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของ

ผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการแข่งขันที่มากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศ ได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้

ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสถียรด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการรวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาดังในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัย และการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕

เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเนอร์ชันวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) **กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ** ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแห่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตามคนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครอง

รายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อัน

เนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบท และระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้เวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มียาได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดักสะบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ ใดๆก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) **การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น** ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำทำธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังคงพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลงส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ใน

พื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) **คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง** สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง ส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ยตกค้าง จากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) **ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลง** ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับ และช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ **ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น** ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต้งๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องปรับปรุงด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลูกกลมสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมโยกคนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจาย

อำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข การกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนี้มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรมจาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณสุขให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณสุขรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้น และในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและสภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓)ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยับฐานะขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะ

ปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็ปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์ เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาส การเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมชาติ ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาส

การเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีผลหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบ มาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม (๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุง

ประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศและมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภครายบุคคลมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้น โดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการส่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิต

ทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกระบวนการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็น การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้าน การขนส่งโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็น แหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติ ต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๕๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุน ภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้าง สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนานคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกัน และประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่าง

ประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการ การศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้ง ระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรี ยนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและ สื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบ

หลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมื่อนำอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้าง กระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และ ภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการ เมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัด การพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้ง ด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุน ให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้าน อำนาจความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่าง แท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้มีความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุน ในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการ แรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการ ผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วน

นำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเขตแดนการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้นำ คุ่มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษจากการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคา จัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ (ฉบับทบทวน)

วิสัยทัศน์ : “ประตูการค้าชายแดน การท่องเที่ยว สู่อาเซียน”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ซึ่งมีจังหวัดสงขลาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ การศึกษา การคมนาคม การบริการ และการท่องเที่ยว มีจังหวัดในกลุ่มเป็นเครือข่ายที่จะสนับสนุน และเชื่อมโยงในเรื่องดังกล่าว โดยกำหนดให้กลุ่มจังหวัด เป็นประตูการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายจะเป็นทางผ่านหรือทางเข้า รวมทั้งเป็นศูนย์รวมในแหล่งความรู้ วิธีการที่จะช่วยในเรื่องการค้า การลงทุนที่สำคัญกับกลุ่มจังหวัดในภูมิภาคและประเทศในกลุ่มอาเซียน เนื่องจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีด่านชายแดนถึง ๙ ด่าน ปี ๒๕๕๖ มีมูลค่าส่งออกประมาณ ๒๘๗,๙๘๙ ล้านบาทต่อปี กว่าร้อยละ ๙๐ เป็นมูลค่าผ่านแดน ด่านสะเดา และด่านปาดังเบซาร์ และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ มวลรวมภาคเกษตร ปี ๒๕๕๕ จำนวน ๖๘,๕๖๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๐๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดเป็นต้น ประกอบกับกลุ่มจังหวัดมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น เป็นจำนวนมาก จึงได้ปรับวิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน จากเดิม “ศูนย์กลางการพัฒนาทางพารา ฮาฮาล และการท่องเที่ยว สู่อาเซียน” เป็น “ประตูการค้าชายแดน การท่องเที่ยว สู่อาเซียน”

➤ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย :

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย รวม ๔ ปี	ข้อมูลค่าฐาน	เป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวม ของ กลุ่ม จั ง ห วั ต ภาคใ ต้ ช าย แ دن (GRP)มีมูลค่าเพิ่มขึ้น	อัตราขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์ กลุ่มจังหวัดฯ เพิ่มขึ้น ๑๐ %	๒.๑๗ % (ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๕๑- ๒๕๕๔)	๒.๕ %	๕ %	๗.๕ %	๑๐ %
	รายได้การท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น ๑๐%	๔๘,๕๘๖ ล้าน บาท (ปี ๕๖)	๒.๕%	๕ %	๗.๕%	๑๐ %

➤ **ประเด็นยุทธศาสตร์**

การขับเคลื่อนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนให้เป็นไปตามนโยบายและหลักเกณฑ์ วิธีการที่ ก.น.จ. กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑: พัฒนาการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและกระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า

ยางพารา และการตลาดอย่างเป็นระบบครบวงจร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒: ส่งเสริมและพัฒนากองทุนเพื่อแข่งขันธรรมชาติและวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓: ส่งเสริมและพัฒนา การค้าการลงทุน และระบบโลจิสติกส์ รองรับประชาคมอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔: พัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลให้มีมูลค่าเพิ่ม และสอดคล้องกับความต้องการ

ของตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑: พัฒนาการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและกระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า

ยางพารา และการตลาดอย่างเป็นระบบครบวงจร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูลค่าฐาน	เป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
ผลผลิตยางพาราและผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น	๑. ผลผลิตยางพาราเพิ่มขึ้น ๑๐ กก./ไร่	๒๘๔ กก./ไร่/ปี (ปี ๕๕)	๒	๔	๗	๑๐
	๒. ปริมาณการแปรรูปยางพาราเป็นผลิตภัณฑ์ขั้นต้นของสถาบันเกษตรกรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐	กำลังการผลิตจำนวน ๙๔๙,๗๔๖ ตัน/ปี (ปี ๕๒-๕๔)	๒.๕%	๕ %	๗.๕%	๑๐ %

กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านยางพารา ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑. ส่งเสริมผลิตต้นตอพื้นเมือง แปลงจำหน่ายพันธุ์มาตรฐาน การบริหารจัดการ และเพิ่มความรู้แก่เกษตรกร หรือผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มผลผลิต

๒. เพิ่มประสิทธิภาพ และพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกร กลุ่มเครือข่าย ผู้ประกอบการทุกระดับของยางและผลิตภัณฑ์ยางให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓. ส่งเสริมและพัฒนาการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต การแปรรูป ยาง/ไม้ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมช่องทางการตลาด

๔. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีและเผยแพร่องค์ความรู้ในการเพิ่มมูลค่า ยางและผลิตภัณฑ์ยาง

๕. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการเพิ่มมูลค่ายางและผลิตภัณฑ์ยาง และจัดตั้งเมืองยาง (Rubber City)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย รวม ๔ ปี	ข้อมูลค่าฐาน	เป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น	๑. รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๑๐%	๔๘,๕๘๖ ล้านบาท (ปี ๕๖)	๒.๕%	๕ %	๗.๕%	๑๐ %
	๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นภูมิอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ๔๐ แหล่ง	แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาจำนวน ๒๐ แหล่ง (ปี ๕๗)	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐

กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านการท่องเที่ยว ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑. พัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. พัฒนาระบบตลาดและประชาสัมพันธ์สร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในพื้นที่
๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการให้เป็นภูมิอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด
๔. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวชายแดนเชิงวัฒนธรรม

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ :ส่งเสริมและพัฒนา การค้าการลงทุน และระบบโลจิสติกส์ รองรับประชาคม
อาเซียน**

เป้าประสงค์เชิง ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย รวม ๔ ปี	ข้อมูลค่าฐาน	เป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. โครงสร้างพื้นฐาน ทางเศรษฐกิจ ระบบโลจิสติกส์ ได้รับ การปรับปรุงและ พัฒนาอย่างเป็นระบบ	๑. อัตราการขยายตัว มูลค่าการค้าผ่านด่าน ศุลกากรชายแดนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔๐	มูลค่าการค้าผ่าน ด่านศุลกากร ชายแดน ๕๐๑,๒๗๘ ล้านบาท (ปี ๕๖)	๑๐ %	๒๐ %	๓๐ %	๔๐ %
๒. ทรัพยากรมนุษย์ ได้รับการพัฒนาและ เพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขัน เพื่อเข้า สู่ ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน	๒.สามารถลดอัตราการ ว่างงานของผู้ไม่มีงานทำ ร้อยละ ๕๐	คนว่างงาน ๓๐,๔๘๐ คน (ปี ๕๔)	๒๐ %	๓๐ %	๔๐ %	๕๐ %

กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านโลจิสติกส์ ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

- ๑.ปรับปรุงและพัฒนาโครงข่ายคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ ระบบป้องกันและบรรเทาอุทกภัยให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
- ๒.พัฒนาด่านชายแดน/เมืองชายแดน /เขตเศรษฐกิจ ให้สามารถรองรับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษและการค้าชายแดน
- ๓.ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้มีประสิทธิภาพสามารถลดปัญหามลพิษในพื้นที่อย่างยั่งยืน
- ๔.พัฒนาและเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ๕.ส่งเสริมอุตสาหกรรมสนับสนุน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง (Linkage Industry) ให้มีความเข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ :พัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลให้มีมูลค่าเพิ่ม และสอดคล้องกับความต้องการ

ของตลาด

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูลค่าฐาน	เป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
พัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลให้ได้มาตรฐานของอาเซียน	๑. สินค้าและบริการที่ผ่าน การรับรองมาตรฐานฮาลาลเพิ่มขึ้น ๔๐ ผลิตภัณฑ์	ผลิตภัณฑ์ได้รับรองมาตรฐานฮาลาล จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์/ปี (ปี ๕๖)	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐

กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านฮาลาล ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับและสนับสนุนการขยายตัวของธุรกิจฮาลาล อย่างเป็นระบบ
- ส่งเสริม พัฒนา เชื่อมโยงเพื่อยกระดับและปรับปรุงทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพของวัตถุดิบเพื่อรองรับการขยายตัวด้านฮาลาล
- ส่งเสริมพัฒนาสินค้าและบริการเชื่อมโยงเพื่อยกระดับและปรับปรุงทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพของวัตถุดิบเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งขององค์กรและผู้ประกอบการ ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ฮาลาล
- เพิ่มช่องทางการจำหน่ายและการกระจายสินค้าฮาลาลสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๒. แผนพัฒนาจังหวัด

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและขีดสมรรถนะในการดำเนินงานพัฒนาจังหวัดปัตตานี (SWOT Analysis)

กระทรวง กรม และพื้นที่ระดับกลุ่มจังหวัด และจังหวัด เป็นกระบวนการที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาให้สะท้อนถึงปัญหาความต้องการที่แท้จริงของประชาชน นอกจากนี้การจัดทำยุทธศาสตร์หรือการทบทวนยุทธศาสตร์ที่ได้ดำเนินการมาแล้วนั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ยุทธศาสตร์การพัฒนามีความเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของทุกภาคส่วนมากขึ้น

จังหวัดปัตตานีได้จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี (ปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๑) โดยดำเนินการในการเตรียมจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดปัตตานี ซึ่งมีขั้นตอนและดำเนินการ ดังนี้

ขั้นที่ ๑ เตรียมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ดำเนินการชี้แจง ทาความเข้าใจให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบถึงวัตถุประสงค์ ความสำคัญ แนวทางและขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์

ขั้นที่ ๒ รวบรวมข้อมูล และจัดทำฐานข้อมูลให้ครบถ้วน ทันสมัย ซึ่งได้แก่ ข้อมูลในด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ของจังหวัด รวมทั้งสภาพปัญหาของประชาชนในจังหวัด

ขั้นที่ ๓ ประเมินสถานภาพปัจจุบันของจังหวัด ด้วยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ท้องถิ่น ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง โดยร่วมกัน

ให้ความคิดเห็นต่อจัดการท่างแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการ ตามแนวทางที่ ก.น.จ. กำหนด ด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของจังหวัด ได้แก่ โอกาส และภัยคุกคามหรือข้อจำกัด และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของจังหวัด ได้แก่ จุดอ่อน จุดแข็งของจังหวัด เพื่อตอบคำถามว่าปัจจุบันจังหวัดมีสถานภาพอยู่ ณ จุดใด โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ซึ่งได้ข้อสรุปการวิเคราะห์ประเมินสถานะแวดล้อมของจังหวัดปัตตานี ดังต่อไปนี้

สถานการณ์โดยรวม จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดที่มีสภาพภูมิประเทศและที่ตั้งได้เปรียบจังหวัดอื่น ๆ กล่าวคือ ตั้งอยู่ในแนวเขตรอยต่อที่สามารถติดต่อกับสามจังหวัดภาคใต้ชายแดน และจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภาคใต้ พื้นที่ที่มีความสมบูรณ์เหมาะแก่การทำเกษตร เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ข้าว และไม้ผล ตลอดจนแนวชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๑๑๖.๔ กิโลเมตร ถือเป็นแหล่งประมงทะเลที่สำคัญ และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เช่น กุ้งกุลาดำ กุ้งขาว ปลาในกระชัง โดยมีโครงสร้างพื้นฐานรองรับการประมงเชิงพาณิชย์ เช่น ท่าเทียบเรือขนาดใหญ่ ที่รองรับทั้งเรือประมงขนาดใหญ่และขนาดเล็ก และอยู่ใกล้กับแหล่งทางการประมงในอ่าวไทยและแหล่งทางการประมงระหว่างประเทศ ซึ่งจากความอุดมสมบูรณ์ทางการเกษตรทำให้เกิดอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรขึ้นในพื้นที่จำนวนมาก เช่น โรงงานแปรรูปสัตว์น้ำ โรงงานแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร โรงน้ำแข็ง ทำให้การค้าการลงทุนในจังหวัดปัตตานีมีความเชื่อมโยงกับการเกษตรเป็นอย่างมาก นอกจากโรงงานอุตสาหกรรมแล้ว ยังมีวิสาหกิจชุมชนที่ทำการ แปรรูปผลิตผลการเกษตรเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก และโรงงานอุตสาหกรรม และวิสาหกิจชุมชนต่างๆเหล่านี้ สามารถเชื่อมโยงตลาดสินค้ากับอัตลักษณ์ของจังหวัดปัตตานีที่มีความเป็นวิถีสลิมที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลกและเป็นแหล่งอารยธรรมที่สำคัญและมีคุณค่าในการผลิตสินค้าฮาลาล เจาะตลาดสินค้าฮาลาลทั้งในและต่างประเทศ ภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลที่มีนโยบายสนับสนุนให้จังหวัดปัตตานีเป็นศูนย์กลางผลิตภัณ์ฮาลาล โดยจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจในระดับต่างๆ ทั้งระดับชาติ ระดับภาค และกลุ่มจังหวัด รวมถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศในภูมิภาค (IMT-GT) โดยสามารถพัฒนาควบคู่กับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เป็นจุดเด่น เชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม

อย่างไรก็ตาม ภายใต้ศักยภาพและโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาของจังหวัดปัตตานีดังกล่าวยังมีปัญหาอุปสรรคที่จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา ได้แก่ ปัญหาความไม่สงบที่มีเหตุการณ์ร้ายแรงที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยไม่สามารถเชื่อว่าสาเหตุของเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดจากสาเหตุใดเป็นสาเหตุที่แท้จริง แต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นทำให้แรงงานในพื้นที่ขาดแคลน การศึกษาไม่สามารถทำการเรียนการสอนได้ตามปกติเหมือนกับพื้นที่อื่นๆ ปัญหาการว่างงาน เนื่องจากโรงงานบางส่วนปิดกิจการ และปัญหาครอบครัวที่เกิดจากขาดผู้นำครอบครัว นอกจากนี้ ปัญหาสุขภาพอนามัย ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นฐานทรัพยากรของการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรม ปัญหาการยอมรับในตัวผลิตภัณ์ต่างๆ ยังเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขเร่งด่วนเช่นเดียวกัน

๑.๑ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของจังหวัด (เฉพาะที่สำคัญ)

๑.๑.๑ จุดแข็ง (Strengths) มีปัจจัยสำคัญที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานพัฒนาจังหวัดดังนี้

๑) มีประชากรนับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๘๗.๒๕ ของประชากร และมีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์และมีอัตลักษณ์ที่โดดเด่น ในการเป็นศูนย์กลางเผยแพร่ศาสนาอิสลามในดินแดนอุษาคเนย์ที่เรียกขานกันว่า “ระเบียงเมกกะ” และการครองตนตามวิถีอิสลามของชาวปัตตานีส่วนใหญ่ในปัจจุบัน เป็นจุดแข็งเชิงสัญลักษณ์ที่โลกมุสลิมให้การยอมรับในอัตลักษณ์ของเมืองปัตตานี สถานะของเมืองปัตตานี (Positioning)

๒) อ่าวปัตตานีมีทรัพยากรสัตว์น้ำ และเป็นแหล่งผลิตสินค้าประมงที่สำคัญ เนื่องจาก มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๑๑๖.๔ กิโลเมตร เหมาะแก่การทาประมงทะเล และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

๓) สภาพภูมิประเทศมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำการเกษตร โดยเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจ เช่นยางพารา ข้าว ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ไม้ผล มีพื้นที่เกษตรกรรม ร้อยละ ๘๑.๒๕ ของพื้นที่

๔) มีอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่รองรับวัตถุดิบทางการเกษตร โดยเฉพาะการแปรรูปผลผลิตประมง ปัจจุบันมีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเลและโรงงานปลาบ่น ๑๕ โรงงาน

๕) จังหวัดมีศักยภาพในการผลิตอาหารฮาลาล เนื่องจากมีโรงงานแปรรูปอาหารทะเลที่มีการผลิตและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ฮาลาลทั้งในและต่างประเทศ และมีผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ที่สามารถรองรับการผลิตและการลงทุนอุตสาหกรรมฮาลาล อีกทั้งยังมีศูนย์วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาล มีสถาบันการศึกษาในพื้นที่ที่สามารถสร้างงานทางวิชาการวิจัยเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมดังกล่าวได้

๖) มีการรวมกลุ่มของภาคประชาชนเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างเข้มแข็ง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน/หมู่บ้าน เช่น กลุ่มสัจจะออมทรัพย์เพื่อการผลิต กองทุนหมู่บ้าน กลุ่มประมงพื้นบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้ผลิตสินค้าฮาลาลชุมชนรองรับการพัฒนาซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเข้มแข็งเป็นจำนวนมาก หลายสาขา เช่น บุดู ข้าวเกรียบ หมวกกะปิเยาะ ผ้าคลุมผม ผลไม้แปรรูป

๗) มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่เป็นมรดกทางประวัติศาสตร์ เป็นที่รู้จักและศรัทธาเลื่อมใสของบุคคลทั่วไป ลักษณะสังคมพหุวัฒนธรรมของปัตตานีมีจุดร่วมสำคัญที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการสร้างจุดขายทางการท่องเที่ยวและพัฒนาผลิตภัณฑ์อื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับฮาลาล เพื่อจับกลุ่มเป้าหมายอื่นที่ไม่ใช่ตลาดสินค้าและบริการฮาลาล ดังเช่นแนวคิดในการพัฒนาครัวสามวัฒนธรรม

๘) จังหวัดมีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา คือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานีซึ่งมีผลงานทางวิชาการ และการวิจัยที่นำมาใช้ในการพัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในพื้นที่

๑.๑.๒ จุดอ่อน (Weaknesses) มีเหตุปัจจัยสำคัญที่ต้องปรับปรุงแก้ไขโดยเร่งด่วน ดังนี้

๑) ขาดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ผลผลิตต่อไร่ต่ำ ฐานการผลิตยังแคบ เกษตรกรยังขาดความรู้ความเข้าใจในการนำเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสมมาใช้ในการเกษตรส่วนใหญ่ยังคงใช้รูปแบบและวิธีการผลิตแบบดั้งเดิม จึงทำให้ผลผลิตที่ได้ต่ำกว่าพื้นที่อื่น

๒) ขาดการบริหารจัดการด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

๓) ปัญหาความยากจน โดยมีสัดส่วนคนจน ร้อยละ ๓๓.๔๙ สูงเป็นลำดับที่ ๕ ของประเทศ (ร้อยละ ๑๓.๑๕) ในภาพรวมจังหวัดปัตตานีมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวต่ำสุดของภาคใต้ (๖๗,๔๙๒ บาท) ปัญหาหลักของคนจน คือ การมีงานชีพที่ไม่มั่นคง การจัดการรายจ่ายที่ไม่สอดคล้องกับรายได้ ทักษะคติในการประกอบอาชีพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเอง

๔) ป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติมีแนวโน้มลดลงจากการบุกรุกทำลาย และการขยายพื้นที่ทางการเกษตร (ยางพารา)

๕) ผลผลิตภาพแรงงานต่ำ แรงงานขาดทักษะฝีมือ แรงงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร เป็นแรงงานที่ขาดความรู้ขาดการนำเทคโนโลยีมาเพิ่มผลิตภาพผลผลิต และมีผลผลิตต่อไร่ต่ำ

๖) ภาพลักษณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของประชาชน ทำให้نگลงทุนขาดความเชื่อมั่นในการลงทุนด้านอุตสาหกรรมฮาลาล ฟาร์มขนาดใหญ่และโรงงานแปรรูปผลผลิต ไม่มีนักลงทุน โรงเรียนไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ การดูแล เก็บเกี่ยวพืชผลทางการเกษตรไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องเนื่องจากเกรงปัญหาความไม่ปลอดภัย เป็นต้น

๗) ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพน้ำเสื่อมโทรม ทรัพยากรสัตว์น้ำลดลง และปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างรุนแรง ตั้งแต่บริเวณชายฝั่งทะเลในเขต อ.หนองจิก อ.ยะหริ่ง อ.ปะนาเระ อ.สายบุรี ส่งผลกระทบต่อชุมชนชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และการท่องเที่ยว

๘) สินค้าฮาลาลระดับชุมชนจำนวนมากยังไม่เป็นที่ยอมรับด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มาตรฐานบรรจุภัณฑ์ขาดระบบการดูแลคุณภาพสินค้า การจัดการตลาด และการโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพที่จะแข่งขันได้ในตลาด

๙) ปัญหาสุขภาพอนามัย และวิถีทางด้านสุขภาพของชุมชนยังไม่เข้มแข็ง ประชาชนยังขาดความตระหนักในการสร้างวิถีสุขภาวะที่ดี และพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคที่ไม่ติดต่อ โรคที่เป็นปัญหาของชุมชน โดยเฉพาะปัญหาอนามัยแม่และเด็ก พบว่า อัตราการตายของมารดาและทารกสูงกว่าระดับประเทศและภาคใต้ โรคความดันโลหิตสูงและโรคเบาหวาน

๑๐) การขาดคุณภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศทุกกลุ่มสาระ ประกอบกับนักเรียน ประชาชนบางส่วนอ่านและเขียนภาษาไทยไม่คล่อง ส่งผลต่อการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ในวิชาอื่นๆ และการหาความรู้เพิ่มเติมสาเหตุสำคัญคือขาดแคลนครูเฉพาะสาขาวิชาและการสอนไม่ตรงวุฒิทางการศึกษา

๑๑) ระบบการบริหารจัดการเขตอุตสาหกรรมปัตตานียังไม่มีประสิทธิภาพที่เพียงพอ ขาดการบูรณาการระหว่างส่วนราชการ และการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด การจัดการสภาพแวดล้อมยังไม่เป็นมาตรฐานการจัดการที่เป็นสากล มาตรการในการดึงดูดนักลงทุนขาดแผนการดำเนินงาน และการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาที่ต่อเนื่อง ส่วนเขตอุตสาหกรรมฮาลาลปัตตานียังไม่มีการลงทุน ขาดความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย

๑๒) ปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค พบว่าครัวเรือนเข้าถึงประปามีเพียงร้อยละ ๑๑.๕๕ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศมาก

๑๓) ขาดความพร้อมทางโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการขนส่งทางน้ำ

๑๔) ปัญหายาเสพติดยังคงมีการระบาดในพื้นที่จังหวัดปัตตานี โดยเฉพาะ อำเภอเมืองปัตตานี อำเภอหนองจิก อำเภอยะรัง และอำเภอสายบุรี โดยเฉพาะเยาวชนในเขตชุมชนและมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้น

๑๕) การเข้าถึงองค์ความรู้และการสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของประชาชนในจังหวัดปัตตานียังมีน้อยทำให้การตื่นตัวและปรับตัวก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างจำกัด โดยเฉพาะในระดับประชาชนหรือชุมชน

๑.๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของจังหวัด (เฉพาะที่สำคัญ)

๑.๒.๑ โอกาส (Opportunities) มีเหตุปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการพัฒนาและขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

๑) การสถาปนาความสัมพันธ์จากสังคมมุสลิมในอาเซียน และโลกอาหรับเอื้อต่อการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางการค้า การพัฒนาทางสังคม

๒) นโยบายการเปิดเสรีทางการค้ากับอาเซียน บวก ๓ บวก ๖ และประเทศภูมิภาคอื่น ๆ ให้ความสำคัญต่อการทางอาหารมุสลิมมีมากขึ้น มีความต้องการอาหารฮาลาลเพิ่ม เนื่องจากการเพิ่มของประชากรมุสลิมทั่วโลก โดยในปี ๒๕๕๓ โลกมีประชากรมุสลิมประมาณ ๑,๖๐๐ ล้านคน หรือร้อยละ ๒๓.๔ ซึ่งคาดว่าจะภายในอีก ๒๐ ปี หรือปี ๒๕๗๓ จำนวนประชากรมุสลิมจะเพิ่มขึ้นถึง ๖๐๐ ล้านคน หรือร้อยละ ๓๕ หรือคิดเป็นจำนวน ๒,๒๐๐ ล้านคน

๓) นโยบายของรัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านพลังงาน โครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในระดับพื้นที่

๔) ประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนสามารถใช้เป็นประตูสู่ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และพัฒนาความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมแบบข้ามพรมแดนระหว่างโลกมุสลิมได้อย่างสะดวก

๕) รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นกรณีพิเศษ ทำให้มีโอกาสในการพัฒนาในทุกด้าน

๖) นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาภาคใต้ และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด มีแผนสนับสนุนให้จังหวัดปัตตานีเป็นศูนย์กลางอาหารฮาลาล และข้อตกลงในการประชุม IMT-GT มอบให้ไทยเป็นเจ้าภาพด้านผลิตภัณฑ์ฮาลาล และบริการฮาลาล

๗) แหล่งเรียนรู้จากโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จากปราชญ์ชาวบ้านในจังหวัดใกล้เคียง และจากสื่อ องค์ความรู้ต่างๆ ในการพัฒนาชุมชน การสร้างวิถีชีวิต และการทำการเกษตรโดยอาศัยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรทฤษฎีใหม่

๘) การเปิดกว้างของการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชน และชุมชนมีมากขึ้น ทำให้โอกาสในการเรียนรู้สิ่งใหม่ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการสร้างวิถีการเรียนรู้ และการก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัตตานีสามารถทำได้ง่ายขึ้น

๙) การผสมผสานความร่วมมือทางการค้ากับพื้นที่จังหวัดใกล้เคียงคือสงขลา ที่จะเป็นแหล่งรองรับผลผลิตของจังหวัด และเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวระหว่างกัน

๑๐) การเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงกับด่านเข้าออกชายแดนที่ไม่ไกลเกินไปจะทำให้เกิดความสะดวกในการเข้ามาเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวมุสลิมและชาวจีน

๑๑) การมีระบบการตรวจสอบและการรับรองคุณภาพมาตรฐานคุณภาพสินค้าทั้ง GAP, ISO๙๐๐๑, มกอช, มผช. เป็นต้น เป็นนโยบายหลักที่กระทรวงที่เกี่ยวข้องพยายามผลักดันให้ส่วนราชการในพื้นที่ดำเนินการให้ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดผ่านมาตรฐาน ซึ่งมีการสนับสนุนทั้งองค์ความรู้ งบประมาณ และปัจจัยอื่นๆ ที่จำเป็น

๑๒) เครือข่าย NGO ในพื้นที่ใกล้เคียงที่เป็นรอยต่อสามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับเครือข่ายของจังหวัดเพื่อการเฝ้าระวังอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล และการจัดการแบบมีส่วนร่วมที่เข้มแข็ง

๑.๒.๒ ภัยคุกคาม (Threats) มีเหตุปัจจัยภายนอกที่ไม่เอื้อต่อหรือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

๑) การแข่งขันด้านการตลาดสินค้าจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น สินค้าฮาลาล จากประเทศมาเลเซีย
๒) ข้อจำกัดด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ระหว่างประเทศที่อยู่ยาก ซับซ้อน ไม่เอื้ออำนวยต่อการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

๓) มีปัญหาน้ำมันเถื่อน ของผิดกฎหมาย ยาเสพติด แรงงาน ต่างด้าว

๔) รัฐมีนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาล แต่ขาดการผลักดันในระดับปฏิบัติ และการบูรณาการเชื่อมโยงการขับเคลื่อนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งทำหน้าที่ในการบริหารจัดการเขตอุตสาหกรรม อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อย มีผลต่อความต่อเนื่องของการสนับสนุนเชิงนโยบาย

๕) ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น ราคาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ ทำให้รายได้เกษตรกรไม่แน่นอน

๖) นักลงทุนจากภายนอกขาดความเชื่อมั่นต่อการลงทุนในพื้นที่ เนื่องจากเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการนำเสนอข่าวสาร

๗) ผลกระทบจากสภาวะโลกร้อนทำให้ธรรมชาติแปรปรวน เกิดอุทกภัย การกัดเซาะชายฝั่ง ส่งผลต่อความเสียหายของการผลิตทางการเกษตร และวิถีชีวิตของเกษตรกร ส่งผลให้ผลผลิตมีน้อย และไม่ได้คุณภาพ

๘) การแข่งขันของอุตสาหกรรมประมงมีสูง ในขณะที่ทรัพยากรธรรมชาติลดลงทำให้ต้องมีการนำเข้าวัตถุดิบจากประเทศใกล้เคียง ซึ่งมีความไม่แน่นอนสูงในด้านราคา และปริมาณวัตถุดิบที่ผู้ประกอบการจะต้องใช้ในกระบวนการผลิต อีกทั้งความพร้อมในเชิงการบริหารจัดการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัดใกล้เคียง เช่น สงขลาที่มีศักยภาพมากกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดปัตตานีทำให้วัตถุดิบถูกขนส่งเข้าสู่กระบวนการผลิตของโรงงานดังกล่าวมากขึ้น

- จุดอ่อน (Weaknesses) มีเหตุปัจจัยสำคัญที่ต้องปรับปรุงแก้ไขโดยเร่งด่วน ดังนี้

๑. ขาดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ผลผลิตต่อไร่ต่ำ ฐานการผลิตยังคงแคบเกษตรกรยังขาดความรู้ความเข้าใจในการนำเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสมมาใช้ในการเกษตรส่วนใหญ่ยังคงใช้รูปแบบและวิธีการผลิตแบบดั้งเดิม จึงทำให้ผลผลิตที่ได้ต่ำกว่าพื้นที่อื่น

๒. ขาดการบริหารจัดการด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

๓. ปัญหาความยากจน โดยมีสัดส่วนคนจน ร้อยละ ๓๓.๔๙ สูงเป็นลำดับที่ ๕ ของประเทศ (ร้อยละ ๑๓.๑๕) ในภาพรวมจังหวัดปัตตานีมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวต่ำสุดของภาคใต้ (๖๗,๔๙๒ บาท) ปัญหาหลักของคนจน คือ การมีงานชีพที่ไม่มั่นคง การจัดการรายจ่ายที่ไม่สอดคล้องกับรายได้ ทักษะในการประกอบอาชีพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเอง

๔. ป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติมีแนวโน้มลดลงจากการบุกรุกทำลาย และการขยายพื้นที่ทางการเกษตร (ยางพารา)

๕. ผลิตภาพแรงงานต่ำ แรงงานขาดทักษะฝีมือ แรงงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร เป็นแรงงานที่ขาดความรู้ขาดการนำเทคโนโลยีมาเพิ่มผลิตภาพผลผลิต และมีผลผลิตต่อไร่ต่ำ

๖. ภาพลักษณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของประชาชน ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นในการลงทุนด้านอุตสาหกรรมฮาลาล ฟาร์มขนาดใหญ่และโรงงานแปรรูปผลผลิต ไม่มีนักลงทุน โรงเรียนไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ ขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ การดูแล เก็บเกี่ยวพืชผลทางการเกษตรไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องเนื่องจากเกรงปัญหาความไม่ปลอดภัย เป็นต้น

๗. ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพน้ำเสื่อมโทรม ทรัพยากรสัตว์น้ำลดลง และปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างรุนแรง ตั้งแต่บริเวณชายฝั่งทะเลในเขต อ.หนองจิก อ.ยะหริ่ง อ.ปะนาเระ อ.สายบุรี ส่งผลกระทบต่อชุมชนชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และการท่องเที่ยว

๘. สินค้าฮาลาลระดับชุมชนจำนวนมากยังไม่เป็นที่ยอมรับด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มาตรฐานบรรจุภัณฑ์ขาดระบบการดูแลคุณภาพสินค้า การจัดการตลาด และการโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพที่จะแข่งขันได้ในตลาด

๙. ปัญหาสุขภาพอนามัย และวิถีทางด้านสุขภาพของชุมชนยังไม่เข้มแข็ง ประชาชนยังขาดความตระหนักในการสร้างวิถีสุขภาวะที่ดี และพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคที่ไม่ติดต่อ โรคที่เป็นปัญหาของชุมชน โดยเฉพาะปัญหานามียแม่และเด็ก พบว่า อัตราการตายของมารดาและทารกสูงกว่าระดับประเทศและภาคใต้ โรคความดันโลหิตสูงและโรคเบาหวาน

๑๐. การขาดคุณภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศทุกกลุ่มสาระ ประกอบกับนักเรียน ประชาชนบางส่วนอ่านและเขียนภาษาไทยไม่คล่อง ส่งผลต่อการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ในวิชาอื่นๆ และการหาความรู้เพิ่มเติม สาเหตุสำคัญ คือขาดแคลนครูเฉพาะสาขาวิชาและการสอนไม่ตรงวุฒิทางการศึกษา

๑๑. ระบบการบริหารจัดการเขตอุตสาหกรรมปัตตานียังไม่มีประสิทธิภาพที่เพียงพอ ขาดการบูรณาการระหว่างส่วนราชการ และการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด การจัดการสภาพแวดล้อมยังไม่เป็นมาตรฐานการจัดการที่เป็นสากล มาตรการในการดึงดูดนักลงทุนขาดแผนการดำเนินงาน และการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาที่ต่อเนื่อง ส่วนเขตอุตสาหกรรมฮาลาลปัตตานียังไม่มีการลงทุน ขาดความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย

๑๒. ปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค พบว่าครัวเรือนเข้าถึงประปามีเพียงร้อยละ ๑๑.๕๕ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศมาก

๑๓. ขาดความพร้อมทางโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการขนส่งทางน้ำ

๑๔. ปัญหาياهาดิตยยังคงมีการระบาดในพื้นที่จังหวัดปัตตานี โดยเฉพาะ อำเภอเมืองปัตตานี อำเภอหนองจิก อำเภอยะรัง และอำเภอสายบุรี โดยเฉพาะเยาวชนในเขตชุมชนและมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้น

๑๕. การเข้าถึงองค์ความรู้และการสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของประชาชนในจังหวัดปัตตานียังมีน้อยทำให้การตื่นตัวและปรับตัวก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างจำกัด โดยเฉพาะในระดับประชาชนหรือชุมชน

๑.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของจังหวัด

- โอกาส (Opportunities) มีเหตุปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการพัฒนาและขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

๑. การสถาปนาความสัมพันธ์จากสังคมมุสลิมในอาเซียน และโลกอาหรับเอื้อต่อการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางการค้า การพัฒนาทางสังคม

๒. นโยบายการเปิดเสรีทางการค้ากับอาเซียน บวก ๓ บวก ๖ และประเทศภูมิภาคอื่นๆทำให้ความต้องการทางอาหารมุสลิมมีมากขึ้น มีความต้องการอาหารฮาลาลเพิ่ม เนื่องจากการเพิ่มของประชากรมุสลิมทั่วโลก โดยในปี ๒๕๕๓ โลกมีประชากรมุสลิมประมาณ ๑,๖๐๐ ล้านคน หรือร้อยละ ๒๓.๔ ซึ่งคาดว่าภายในอีก ๒๐ ปี หรือปี ๒๕๗๓ จำนวนประชากรมุสลิมจะเพิ่มขึ้นถึง ๖๐๐ ล้านคน หรือร้อยละ ๓๕ หรือคิดเป็นจำนวน ๒,๒๐๐ ล้านคน

๓. นโยบายของรัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านพลังงาน โครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในระดับพื้นที่

๔. ประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนสามารถใช้เป็นประตูความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และพัฒนาความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมแบบข้ามพรมแดนระหว่างโลกมุสลิมได้อย่างสะดวก

๕. รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นกรณีพิเศษ ทำให้มีโอกาสในการพัฒนาในทุกด้าน

๖. นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาภาคใต้ และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด มีแผนสนับสนุนให้จังหวัดปัตตานี เป็นศูนย์กลางอาหารฮาลาล และข้อตกลงในการประชุม IMT-GT มอบให้ไทยเป็นเจ้าภาพด้านผลิตภัณฑ์ ฮาลาล และบริการฮาลาล

๗. แหล่งเรียนรู้จากโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จากปราชญ์ชาวบ้านในจังหวัดใกล้เคียง และจากสื่อ องค์ความรู้ต่างๆ ในการพัฒนาชุมชน การสร้างวิถีชีวิต และการทาการเกษตรโดยอาศัยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรทฤษฎีใหม่

๘. การเปิดกว้างของการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชน และชุมชนมีมากขึ้น ทำให้โอกาสในการเรียนรู้สิ่งใหม่ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการสร้างวิถีการเรียนรู้ และการก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัตตานีสามารถทำได้ง่ายขึ้น

๙. การผสมผสานความร่วมมือทางการค้ากับพื้นที่จังหวัดใกล้เคียงคือสงขลา ที่จะเป็นแหล่งรองรับผลผลิตของจังหวัด และเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวระหว่างกัน

๑๐. การเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงกับด่านเข้าออกชายแดนที่ไม่ไกลเกินไปจะทำให้เกิดความสะดวกในการเข้ามาเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวมุสลิม และชาวจีน

๑๑. การมีระบบการตรวจสอบ และการรับรองคุณภาพมาตรฐานคุณภาพสินค้าทั้ง GAP, ISO๙๐๐๑, มกอช, มผช. เป็นต้น เป็นนโยบายหลักที่กระทรวงที่เกี่ยวข้องพยายามผลักดันให้ส่วนราชการในพื้นที่ดำเนินการให้ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดผ่านมาตรฐาน ซึ่งมีการสนับสนุนทั้งองค์ความรู้ งบประมาณ และปัจจัยอื่นๆ ที่จำเป็น

๑๒. เครือข่าย NGO ในพื้นที่ใกล้เคียงที่เป็นรอยต่อสามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับเครือข่ายของจังหวัดเพื่อการเฝ้าระวังอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล และการจัดการแบบมีส่วนร่วมที่เข้มแข็ง

- ภัยคุกคาม (Threats) มีเหตุปัจจัยภายนอกที่ไม่เอื้อต่อหรือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

๑. การแข่งขันด้านการตลาดสินค้าจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น สินค้าฮาลาล จากประเทศมาเลเซีย

๒. ข้อจำกัดด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ระหว่างประเทศที่ยุ่ยาก ซับซ้อน ไม่เอื้ออำนวยต่อการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

๓. มีปัญหาน้ำมันเถื่อน ของผิดกฎหมาย ยาเสพติด แรงงาน ต่างด้าว

๔. รัฐมีนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาล แต่ขาดการผลักดันในระดับปฏิบัติ และการบูรณาการเชื่อมโยงการขับเคลื่อนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งทำหน้าที่ในการบริหารจัดการเขตอุตสาหกรรม อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อย มีผลต่อความต่อเนื่องของการสนับสนุนเชิงนโยบาย

๕. ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น ราคาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ ทำให้รายได้เกษตรกรไม่แน่นอน

๖. นักลงทุนจากภายนอกขาดความเชื่อมั่นต่อการลงทุนในพื้นที่ เนื่องจากเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการนำเสนอข่าวสาร

๗. ผลกระทบจากสภาวะโลกร้อนทำให้ธรรมชาติแปรปรวน เกิดอุทกภัย การกัดเซาะชายฝั่ง ส่งผลกระทบต่อความเสียหายของการผลิตทางการเกษตร และวิถีชีวิตของเกษตรกร ส่งผลให้ผลผลิตมีน้อย และไม่ได้คุณภาพ

๘. การแข่งขันของอุตสาหกรรมประมงมีสูง ในขณะที่ทรัพยากรธรรมชาติลดลงทำให้ต้องมีการนำเข้าวัตถุดิบจากประเทศใกล้เคียง ซึ่งมีความไม่แน่นอนสูงในด้านราคา และปริมาณวัตถุดิบที่ผู้ประกอบการจะต้องใช้ในกระบวนการผลิต อีกทั้งความพร้อมในเชิงการบริหารจัดการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัดใกล้เคียง เช่น สงขลาที่มีศักยภาพมากกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดปัตตานีทำให้วัตถุดิบถูกขนส่งเข้าสู่กระบวนการผลิตของโรงงานดังกล่าวมากขึ้น

วิสัยทัศน์จังหวัดปัตตานี

๑.วิสัยทัศน์ : แหล่งผลิตผลการเกษตร และผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพ บนพื้นฐานความมั่นคงในการดำรงชีวิต

คำอธิบายวิสัยทัศน์

การกำหนดจุดหมายปลายทาง (Ends) ในการพัฒนาจังหวัดปัตตานีแบบบูรณาการ ที่ให้ความสำคัญกับการนำความหลากหลายทางด้านวิถีชีวิต จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ความเชื่อ วิถีคิดและมุมมองต่างๆ ที่สามารถเชื่อมโยงหลวมมิติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่จังหวัดปัตตานีให้เห็นเป็นภาพรวม (Holistic) ของการพัฒนาที่มุ่งเน้นความสมดุลระหว่างความพอเพียงกับความสามารถในการพัฒนาให้ก้าวทันโลกยุคใหม่โดยวางสถานะ (Positioning) ของจังหวัดปัตตานีให้เป็นแหล่งผลิตผลการเกษตร และผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพบนพื้นฐานการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมั่นคงของประชาชน แหล่งผลิตผลการเกษตรที่มีคุณภาพ หมายถึง การเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีความปลอดภัยที่ได้มาตรฐานเกษตรดีที่เหมาะสมกับการผลิต (GAP) และผลผลิตมีปริมาณและคุณภาพตามความต้องการของตลาดและสามารถเป็นวัตถุดิบป้อนโรงงานอุตสาหกรรมฮาลาลอย่างเพียงพอ ได้แก่ ผลผลิตสัตว์น้ำ ข้าว ไม้ผล และพืชทางเลือกใหม่ๆ เป็นผลผลิตที่ได้รับการยอมรับความเชื่อมั่นจากผู้บริโภค และผู้ใช้ประโยชน์ต่อเนื่องและเป็นผลผลิตที่เกิดจากการเกษตรเชิงสร้างสรรค์

แหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพ หมายถึง เมืองที่มีความมุ่งมั่นในการนาปรัชญา วิถีปฏิบัติของศาสนาอิสลามในส่วนของฮาลาล มาใช้เป็นธงนา (Flagship) ในการพัฒนาที่มุ่งไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ตั้งอยู่บนรากฐานของลักษณะภูมิสังคมแบบพหุวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน โดยการนาหลักคิดในการผลิตและดาเนินวิสาหกิจที่สะอาดปราศจากสิ่งสกปรกปฏิภูลหรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นที่รังเกียจโดยบัญญัติของศาสนาอิสลาม รวมทั้งของศาสนาอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน อาทิ อาหารเจของ

คนซื้อสายเงินในปัตตานี มาเป็นกรอบอ้างอิงในการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการผลิตเพื่อการบริโภคในชุมชนท้องถิ่นของตนอย่างพอเพียง และการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กำหนดให้สินค้าและบริการของฮาลาลเป็นผลผลิตหลัก (Major Product) ในการเจาะตลาดเก่าและสร้างตลาดใหม่ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (Niche Market) โดยมีเป้าหมายเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ซึ่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ประกอบด้วย อาหารฮาลาล ผลิตภัณฑ์ฮาลาล แพชั่นมุสลิม เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับสตรีและบริการฮาลาลเพื่อไปสู่การเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล เป็นผลิตภัณฑ์ตราสัญลักษณ์ของจังหวัดที่สร้างงาน สร้างรายได้แก่จังหวัด

ความมั่นคงในการดำรงชีวิต หมายถึงประชาชนในจังหวัดปัตตานีมีความเป็นอยู่ที่ดี มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย สุขภาพดี มีการศึกษาสูง อาชีพมั่นคงและรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งสภาพครอบครัวที่อบอุ่นและอยู่ในสังคมที่มีความสงบสุข มีความพร้อมด้านการบริการขั้นพื้นฐาน มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีทรัพยากรที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสามารถแสดงออกถึงวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของตนเองได้อย่างเสรี มีความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงสู่ประชาคมอาเซียน เป็นพื้นที่ที่ประชาชนในจังหวัดและประชาชนภายนอกสามารถท่องเที่ยวในจังหวัดได้อย่างปลอดภัย และวางใจ

๒. เป้าประสงค์รวมของยุทธศาสตร์

๒.๑ ผลิตภัณฑ์ฮาลาลของจังหวัดมีคุณภาพในระดับสินค้าส่งออก เป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ฮาลาลไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ ล้านบาท

๒.๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๖ และ ๒.๘

๒.๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดปัตตานีเฉลี่ยต่อหัวไม่น้อยกว่า ๘๕,๖๔๘ บาทต่อปี

๒.๔ ชุมชนสามารถลดจำนวนเหตุการณ์ความไม่สงบที่มีผลกระทบต่อชีวิต และทรัพย์สินได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ของชุมชนทั้งหมดในจังหวัด

๒.๕ ค่าเฉลี่ยของดัชนีความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดปัตตานีทั้ง ๑๒ มิติของการประเมินจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์

๓.๑ ส่งเสริม และพัฒนาแหล่งผลิตผลทางการเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐานการส่งออก (น้ำหนักร้อยละ ๓๐)

๓.๒ สร้างมูลค่าเพิ่มและขยายช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตร (น้ำหนักร้อยละ ๓๐)

๓.๓ สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชน สังคม และสร้างความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ (น้ำหนักร้อยละ ๒๐)

๓.๔ พัฒนาชุมชน และท้องถิ่นให้น่าอยู่ เป็นแหล่งสร้างงาน สร้างรายได้แก่ชุมชน (น้ำหนักร้อยละ ๒๐)

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย
กลยุทธ์และความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพและสภาพแวดล้อมตาม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑

ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งผลิตผลทางการเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐานการส่งออก

๑. เป้าประสงค์

เพิ่มปริมาณและคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรที่ตรงกับความต้องการของตลาด

๒. ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมายปี ๒๕๕๗-๒๕๖๐

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณผลิตผลทางการเกษตร	๕	๑๐	๑๐	๑๕
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP) (พืช,ปศุสัตว์,ประมง)	๕	๕	๕	๕

๓. กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการเกษตรได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี และองค์ความรู้ในการเพิ่มปริมาณ และคุณภาพผลผลิตภาคการเกษตรรองรับการส่งออกและการแข่งขัน

๒) ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างผลิตผลทางการเกษตรส่งออก ปัจจัยพื้นฐานการผลิตและฐานทรัพยากรให้เอื้อต่อการเกษตรและการพึ่งตนเองทางการผลิตของเกษตรกร

๓) พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรด้วยกลไกสหกรณ์และระบบวิสาหกิจชุมชน

๔) ส่งเสริมการผลิตพืชเศรษฐกิจและผลผลิตทางการเกษตรทางเลือกใหม่ที่สอดคล้องกับตลาดผู้บริโภคและการพัฒนารองรับประชาคมอาเซียนและการแข่งขันในประชาคมโลก

ทั้งนี้ สามารถแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWSMatrix ดังนี้

ตารางแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS Matrix

ทิศทางเชิงรุก(s+o)	ทิศทางเชิงแก้ไข(w+o)
ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตเพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งและการปศุสัตว์	นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น และส่งเสริมการผลิตพืชทางเลือกใหม่ที่มีศักยภาพทางการตลาดตลอดจนขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจัดหาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ และบังคับใช้กฎหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งพร้อมส่งเสริมการพึ่งตนเองทางปัจจัยการผลิต
ทิศทางเชิงป้องกัน(S+T)	ทิศทางเชิงรับ(w+T)
พัฒนาเกษตรกรให้มีขีดความสามารถในการวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อแก้ไขปัญหาผลผลิตล้นตลาด	ปรับระบบการผลิต เพิ่มทางเลือกใหม่เพื่อลดความเสี่ยงด้านการผลิตและการตลาด

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

กลยุทธ์และความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพและสภาพแวดล้อมตาม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒

สร้างมูลค่าเพิ่มและขยายช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตร

๑. เป้าประสงค์

ผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตรมีมูลค่าการจำหน่ายเพิ่มขึ้น

๒. ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมายปี ๒๕๕๗-๒๕๖๐

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตร	๑๐	๑๒	๑๔	๑๖
๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่า	๒	๓	๔	๕

๓. กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

- ๑) เพิ่มผลิตภาพแรงงานคุณภาพ และพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน และ OTOP ให้มีขีดความสามารถในการสร้างสรรค์คุณค่าและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์

๒) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต ผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตรให้มีคุณภาพและได้รับมาตรฐานฮาลาล

๓) สร้างแบรนด์และขยายช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตรทั้งในและต่างประเทศ

๔) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยี และเผยแพร่องค์ความรู้ในการเพิ่มมูลค่าการผลิตและลดต้นทุนการผลิตสินค้า

๕) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลและการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร พร้อมสร้างแรงจูงใจและบรรยากาศในการส่งเสริมอุตสาหกรรม การค้า การบริการ และการลงทุน

ทั้งนี้ สามารถแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS Matrix ดังนี้

ตารางแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS Matrix

ทิศทางเชิงรุก(s+o)	ทิศทางเชิงแก้ไข(w+o)
<p>- ส่งเสริมการผลิต ผลิตภัณฑ์ในวิถีชีวิตของชุมชน เพื่อขยายตลาดออกสู่ประเทศมุสลิมทั่วโลก</p> <p>-เพิ่มผลผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมที่หลากหลาย บนความถูกต้องตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม ให้ได้รับการยอมรับ เพื่อรองรับตลาดมุสลิมทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยเน้นความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง</p> <p>- จากจุดแข็งของจังหวัดปัตตานีที่ประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๐ นับถือศาสนาอิสลาม วิถีชีวิตที่เป็นอยู่ของจังหวัดปัตตานีจึงอยู่ที่ความหลากหลายทางวัฒนธรรมทั้ง ไทย พุทธ ไทยมุสลิม และไทยจีน ประกอบกับโอกาสที่ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้นจึงเกิดการส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์อาหารพื้นบ้าน ให้เป็นอุตสาหกรรมฮาลาลเพื่อการส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้านมุสลิม และโลกอาหรับต่อไป</p>	<p>- พัฒนาการผลิตสินค้าฮาลาล ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล</p> <p>- ให้รัฐใช้มาตรการในการลงทุน ลดต้นทุนการผลิต เช่นการลดหย่อนอัตราค่าสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานภาษี ในการเก็บสินค้าห้องเย็น เพื่อแก้ปัญหาวัตถุดิบขาดแคลนให้สามารถมีสินค้ารับรองการผลิตเพื่อจำหน่ายได้ตลอดทั้งปี บ่อนผลผลิตได้ทั้งในประเทศและนอกประเทศอย่างเพียงพอ</p> <p>- ให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจให้กับผู้ประกอบการสำหรับการจัดหาแหล่งทุน และเพิ่มมาตรการในการลงทุน</p>

ทิศทางเชิงป้องกัน(S+T)	ทิศทางเชิงรับ(w+T)
<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการจัดตั้งเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ เพื่อกระตุ้นให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนในจังหวัด อย่างมีความเชื่อมั่น - เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ขอต่ออายุตราเครื่องหมายฮาลาลให้คณะกรรมการอิสลามแห่งประเทศไทยลดหย่อนอัตราค่าต่ออายุในปีถัดไป - ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุก โดยการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัดปัตตานี ให้เป็นเมืองน่าอยู่น่าลงทุน 	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาผู้ประกอบการฮาลาล ให้มีความรู้ด้านการตลาด และการนาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ - พัฒนาบุคลากรด้านการผลิตและการตลาด พร้อมทั้งจัดหาตลาดรองรับสินค้า ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอาหารฮาลาล เพื่อให้เกิดความยั่งยืน -การสร้าง ความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการ และผู้ที่จะเข้ามาลงทุนในจังหวัดปัตตานี

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

กลยุทธ์และความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพและสภาพแวดล้อมตาม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓

สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชน สังคม และสร้างความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ

๑. เป้าประสงค์

ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัย สามารถดำรงชีวิตในชุมชน/ท้องถิ่นอย่างมีความสุข และมีความเชื่อมั่นต่อรัฐ

๒. ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมายปี ๒๕๕๗-๒๕๖๐

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัย	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕
๒. ร้อยละของจำนวนหมู่บ้านสีขาว (หมู่บ้านปลอดภัยเสพติด)	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐
๓. ร้อยละของประชากรมีองค์ความรู้และทักษะทางภาษาเพื่อสื่อสารในประชาคมอาเซียนและสากล	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐
๔. ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ๓๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี ลดลงปีละ	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐

๓. กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสังคม ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

- ๑) เสริมสร้างหมู่บ้าน ชุมชน อำเภอ และจังหวัดให้เป็นพื้นที่ร่วมบูรณาการของการพัฒนาสู่สันติสุข
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปราบปรามและเฝ้าระวังภัยคุกคามต่อประชาชนและความมั่นคงของจังหวัด
- ๓) ยกกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของเยาวชน ประชาชน เพื่อการสร้างคุณภาพชีวิตความมั่นคง ของการพึ่งตนเองอย่างเท่าทัน

- ๔) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว ชุมชน และลดปัญหาของเด็กเยาวชนและผู้ด้อยโอกาส
- ๕) จัดระบบการส่งเสริมป้องกันและรักษาสุขภาพของประชาชนโดยการมีส่วนร่วม
- ๖) เสริมสร้างศักยภาพและโอกาสในการทำงาน การพัฒนาตนเอง เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิต
- ๗) พัฒนาระบบบริการแห่งรัฐ ยึดหลักการกิจร่วม พื้นที่เป็นฐาน ประชาชนเป็นศูนย์กลาง

ทั้งนี้ สามารถแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS Matrix ดังนี้

ตารางแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS Matrix

ทิศทางเชิงรุก(s+o)	ทิศทางเชิงแก้ไข(w+o)
๑.บูรณาการการปฏิบัติงานกำลังทุกภาคส่วนในการป้องกันปราบปรามทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ	๑.เสริมสร้างความเข้าใจลดความหวาดระแวงระหว่างประชาชนกับประชาชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชน
๒.นากระบวนการด้านศาสนามาสับสนุนมาตรการในการป้องกันการเผยแพร่ระบาดในชุมชน เยาวชน กลุ่มเสี่ยงและผู้เข้ารับการบำบัด	๒.อำนวยความสะดวกให้กับทุกฝ่ายอย่างเสมอภาค
๓.ส่งเสริมบทบาทของภาคประชาชนให้มีความตระหนักและเฝ้าระวังชุมชนของตนเอง	๓.จัดหาอุปกรณ์ที่มีขีดความสามารถในการค้นหาตรวจสอบยาเสพติดมาใช้ในการปฏิบัติงาน
๔.ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษา และเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์รองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน	๔.ประสานความร่วมมือกับจังหวัดใกล้เคียงในการสกัดกั้นปัญหาร่วมของพื้นที่
๕.ส่งพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เรียนรู้ตลอดชีวิต	๕.ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาขีดความสามารถทรัพยากรมนุษย์เพิ่มขึ้น
๖.ส่งเสริมให้มีเวทีพหุวัฒนธรรมระดับชุมชนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน	๖.สร้างเครือข่ายในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่กลุ่มเป้าหมายสามารถพึ่งตนเอง
๗.ส่งเสริมให้มีเวทีพหุศาสนาวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน	๗.จัดระบบประชาสัมพันธ์ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผ่านช่องทางที่ประชาชนสามารถเข้าถึง
๘.ประสานความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน ด้านการช่วยเหลือเยียวยาและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตแก่กลุ่มเป้าหมายในเชิงบูรณาการ	
๙.กำหนดเป็นวาระจังหวัดในด้านการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนกลุ่มเป้าหมายแก่ส่วนราชการทุกส่วนนำไปสู่การปฏิบัติ	

ทิศทางเชิงป้องกัน(S+T)	ทิศทางเชิงรับ(w+T)
<p>๑. ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมภาพลักษณ์ในทางบวกของจังหวัดในเชิงรุก</p> <p>๒. เสริมสร้างความร่วมมือ ความเข้าใจที่ถูกต้องระหว่างรัฐกับสื่อมวลชนทุกแขนง</p> <p>๓. รณรงค์มุ่งเน้นให้ความรู้กับประชาชนทุกกลุ่มได้รับรู้และเข้าใจถึงโทษและพิษภัยที่ร้ายแรงของยาเสพติด</p> <p>๔. สร้างความรู้ความเข้าใจร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความไม่สงบภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ และประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อที่หลากหลาย</p> <p>๕. สร้างกระแสสังคม เพื่อให้คนในสังคมมีจิตสาธารณะ ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน</p> <p>๖. ปลุกจิตสำนึกแก่เด็กและเยาวชนในการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคม และให้เป็นค่านิยมของจังหวัด</p> <p>๗. บูรณาการกิจกรรมสมาชิกในครอบครัวมีกิจกรรมที่สร้างสรรค์ร่วมกัน</p>	<p>๑. เพิ่มทักษะในการป้องกันตนเองและที่ตั้งโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม</p> <p>๒. บูรณาการกำลังและอุปกรณ์ทุกภาคส่วนในการตั้งด่านตรวจสกัดกั้นยาเสพติด</p> <p>๓. สร้างความเข้มแข็งสถาบันครอบครัวและมีจิตสำนึกร่วมพัฒนาเยาวชนให้มีการศึกษาที่ดี</p> <p>๔. จัดระบบการให้ความช่วยเหลือประชากรกลุ่มเป้าหมายอย่างบูรณาการทั้งภาครัฐ เอกชนในพื้นที่</p>

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

กลยุทธ์และความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพและสภาพแวดล้อมตาม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔

พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่ และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้แก่ชุมชน

๑. เป้าประสงค์

ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นให้น่าอยู่ และเป็นแหล่งสร้างงาน สร้างรายได้

๒. ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมายปี ๒๕๕๗- ๒๕๖๐

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และใช้ประโยชน์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างชาญฉลาด	๕๐/๕๐	๕๐/๒๐	๕๐/๒๐	๕๐/๒๐
๒. รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาไม่น้อยกว่าร้อยละ	๒	๒.๕	๓	๓.๕
๓. รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๑% ของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เฉลี่ย ๓ ปี ย้อนหลัง	๑	๑	๑	๑
๔. อัตราการว่างงานจากค่าเฉลี่ยของคนว่างงานในปีที่ผ่านมาของจังหวัดปัดทวนลดลง ปีละ ๕%	๕	๕	๕	๕

๓. กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสังคม ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มและชุมชนในการสรรสร้างภูมิปัญญาเป็นผลิตภัณฑ์และแหล่งสร้างงานสร้างรายได้ และเพิ่มหมู่บ้านพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒) ส่งเสริม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตที่ดีงาม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และพหุวัฒนธรรม

๓) พัฒนาความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

๔) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๕) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้มีความพร้อมและมีความสะดวกพร้อมเปิดสู่ประชาคมอาเซียน

ทั้งนี้ สามารถแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS Matrix ดังนี้

ตารางแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS

Matrix

ทิศทางเชิงรุก(s+o)	ทิศทางเชิงแก้ไข(w+o)
<p>๑) ส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่หลากหลายของจังหวัดให้เกิดมูลค่าเพิ่ม เศรษฐกิจและสังคม ผ่านกลไกเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียง ประชาคมอาเซียนและโลกมุสลิม</p> <p>๒) พัฒนานวัตกรรมโดยใช้ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ปราชญ์ชาวบ้าน ช่างฝีมือที่เชี่ยวชาญมีความโดดเด่นมีเอกลักษณ์ของตนเองและเพิ่มช่องทางการตลาดโดยประชาคมอาเซียนเข้ามารองรับ</p> <p>๓) เชื่อมโยงข้อมูลและการสื่อสารให้มีความเข้าใจระหว่างชุมชนต่างวัฒนธรรม ตามวิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชน</p> <p>๔) ขยายผลชุมชนต้นแบบด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการท่องเที่ยว และการจัดการภัยพิบัติ</p>	<p>๑) พัฒนาศักยภาพในการรองรับการท่องเที่ยวสากลให้มีมาตรฐานและเชื่อมโยงจังหวัดที่มีด่านชายแดน (ยะลา นราธิวาส สงขลา สตูล)</p> <p>๒) บูรณาการฐานข้อมูลนวัตกรรมทุกระดับเชื่อมโยงไปสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อรองรับการพัฒนา นวัตกรรม</p> <p>๓) ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างชุมชนต่างวัฒนธรรม</p> <p>๔) บูรณาการการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวและภัยพิบัติ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างเข้มแข็ง</p>

ทิศทางเชิงป้องกัน(S+T)	ทิศทางเชิงรับ(w+T)
<p>๑) สร้างความเชื่อมั่นในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเชิงบวกและเสริมสร้างมาตรการจูงใจให้มีการเดินทางมาท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น</p> <p>๒) พัฒนานวัตกรรมให้โดดเด่นมีมาตรฐาน พร้อมทั้งสร้างลิขสิทธิ์เฉพาะและร่วมมือกับภาคีเครือข่าย</p> <p>๓) สร้างความเข้าใจโดยการสื่อสารข้อมูลที่ถูกต้อง แสวงหาจุดร่วม สงวนจุดต่างระหว่างวัฒนธรรมแก่ชุมชน</p> <p>๔) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการรับมือภัยคุกคามจากมนุษย์และธรรมชาติ</p>	<p>๑) พัฒนาการความรู้ในการบริหารจัดการท่องเที่ยวของบุคลากรโดยเฉพาะมาตรฐานด้านความปลอดภัย</p> <p>๒) สร้างความร่วมมือระหว่างคู่แข่งทางการค้าโดยแลกเปลี่ยนข้อมูลและพัฒนานวัตกรรมร่วมกัน</p> <p>๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างชุมชนต่างวัฒนธรรมให้มากขึ้น</p> <p>๔) ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยชุมชนเป็นผู้ขับเคลื่อนอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน</p>

อย่างไรก็ตาม ภายใต้ศักยภาพและโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาจังหวัด จังหวัดปัตตานีจึงขับเคลื่อนโครงการพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับเป้าหมาย วิสัยทัศน์ของจังหวัดปัตตานีที่ได้กำหนดไว้ คือ

ด้านเศรษฐกิจ แบ่งเป็นภาคการเกษตร และภาคการประมง สำหรับภาคการเกษตรได้มีการส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจใหม่ทดแทนพืชของเดิมที่มีปัญหาด้านราคา และนาระบบโซนนิ่งสินค้าเกษตรมาสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม สำหรับการประมงมีการขับเคลื่อนโครงการก่อสร้างท่าเทียบเรือขนาดใหญ่ เพื่อให้จังหวัดปัตตานีเป็นศูนย์กลางการพาณิชย์ การขุดลอกร่องน้ำปัตตานี เพื่ออำนวยความสะดวกให้เรือประมงเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่รองรับการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน

ด้านสังคม จังหวัดปัตตานีมีประชากรนับถือศาสนาอิสลามจนวนร้อยละ ๘๗.๒๕ ของจนวนประชากรทั้งหมด โดยมีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์และเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติศิลปวัฒนธรรมที่เป็นมรดกทางประวัติศาสตร์ เป็นที่รู้จักและศรัทธาเลื่อมใสของบุคคลทั่วไป พร้อมทั้งมีการส่งเสริมการรวมกลุ่มของภาคประชาชนแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างเข้มแข็ง เช่น กองทุนหมู่บ้าน กลุ่มประมงพื้นบ้าน ชุมชน ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ รวมทั้งกลุ่มของผู้ผลิตสินค้าฮาลาลชุมชนหลายสาขา เช่น บูด ข้าวเกรียบ หมวกกะปิเยาะฮิญาบหรือผ้าคลุมศีรษะ เป็นต้น มีการขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เรียนรู้ที่ฟาร์ม จริงที่บ้าน ทั้งนี้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและรายได้ของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งจังหวัดปัตตานีได้สนับสนุนงบประมาณในด้านดังกล่าวอย่างเต็มที่

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปัตตานีมีการขับเคลื่อนโครงการแก้ไขปัญหาแหล่งน้ำและคุณภาพน้ำมีการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าชายเลนโดยชุมชนเป็นผู้ขับเคลื่อนอย่างเข้มแข็ง มีการสร้างแหล่งอาศัยของสัตว์ทะเล (ปะการังเทียม) เพื่อฟื้นฟูธรรมชาติและสร้างแหล่งอาศัยน้ำ และมีการแก้ไขปัญหาภัยแล้งโดยการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ประกาศภัยแล้วอย่างทั่วถึง

ด้านความมั่นคงในการดำรงชีวิต มีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ โครงการก่อสร้างทางเลียบเมืองปัตตานีเพื่อการพัฒนาและความมั่นคง โครงการแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของประชาชนด้านการจราจร (ในเขตเมือง) ไม่ว่าจะเป็ถนนและการติดตั้งแสงสว่าง เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกและปลอดภัย มีการขยายผลการดำเนินงานตามแนวคิดทุ่งยางแดงโมเดลให้กับอำเภออื่น ๆ และการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในพื้นที่ผ่านศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดและศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ พร้อมทั้งติดตาม เยียวยา ผู้ที่ได้รับ

ผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบในรูปแบบของตัวเงิน และความช่วยเหลือในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อ
ตอบวิสัยทัศน์จังหวัดปัตตานี

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตจังหวัดปัตตานี

ศักยภาพของท้องถิ่นในภาพรวมของจังหวัดปัตตานี ประจำปี ๒๕๖๐

๑. ผลการวิเคราะห์ศักยภาพ เพื่อประเมินสถานการณ์พัฒนา โดยใช้เทคนิค SWOT ANALYSIS

จุดแข็ง (Strength)

๑. ตั้งอยู่ในดินแดนแหลมทอง อันเป็นศูนย์รวมของสังคมพหุวัฒนธรรม
๒. มีความหลากหลายทางชีวภาพ และทรัพยากรธรรมชาติ
๓. เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ทางด้านอิสลามศึกษา พุทธศาสนา และประวัติศาสตร์
๔. สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา
๕. มีสถาบันการศึกษาทุกระดับที่หลากหลาย
๖. มีวัตถุดิบและแหล่งผลิตพร้อมที่จะแปรรูป เช่น อาหารทะเล ผลไม้ ยางพารา ฯลฯ
๗. มีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ และเชิงพหุวัฒนธรรม
๘. เป็นเมืองที่มีอารยธรรมและมีอัตลักษณ์เป็นของตนเอง เป็นที่รู้จักของนานาชาติ
๙. เป็นเส้นทางที่เชื่อมต่อกับภาคใต้ตอนบนและประเทศชายแดน
๑๐. มีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ใกล้เคียงกับประชาคมอาเซียน

จุดอ่อน (Weakness)

๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
๒. สถาบันครอบครัว ชุมชน สังคมไม่เข้มแข็ง
๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดการบริหารจัดการที่ดีในเชิงประเด็น ที่สำคัญ เช่น ด้านการ
จัดการขยะแหล่งน้ำ แหล่งท่องเที่ยว สนามกีฬา การจัดการโครงสร้างพื้นฐาน นาร้าง นาเกลือ
๔. ขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม
๕. ขาดแคลนโรงงานอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
๖. ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่และไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายในการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติดได้อย่างจริงจัง
๗. ประชาชนบางส่วนขาดความรับผิดชอบ ไม่เคารพกฎหมาย ขาดคุณธรรม จริยธรรม และตระหนักรู้
ในสิทธิและหน้าที่ต่อการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น
๘. ขาดการบูรณาการความร่วมมืออย่างจริงจังระหว่างหน่วยงานภาครัฐและองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นด้วยกันเอง
๙. นักการเมืองท้องถิ่นรวมทั้งเจ้าหน้าที่บางส่วน ไม่ตระหนักในบทบาทและหน้าที่ของตนเองอย่าง
แท้จริง
๑๐. ประชาชนบางส่วนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้เป็น
อุปสรรคต่อการพัฒนา

๑๑. เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแลไม่ทั่วถึง
๑๒. ขาดการจัดระบบแรงงานต่างด้าว
๑๓. ขาดการจัดการสินค้าทางการเกษตรและสินค้า OTOP
๑๔. การบริหารจัดการงบประมาณขาดประสิทธิภาพและการวางแผนพัฒนาไปสู่การพัฒนาทุกระดับตรงตามวิถีชีวิต

โอกาส (Opportunity)

๑. พ.ร.บ.การบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.๒๕๕๓
๒. เป็นเขตพัฒนาพิเศษตามนโยบายของรัฐ
๓. มีการสนับสนุนตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๔. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๕. มีนโยบายการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่

อุปสรรค (Threat)

๑. มีปัญหาเหตุการณ์ความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ทำให้เกิดความหวาดระแวงของประชาชนและนักท่องเที่ยวในพื้นที่
๒. นโยบายที่กำหนดโดยส่วนกลาง ยังไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชน
๓. นโยบายการกระจายอำนาจไม่เป็นไปตามแผน
๔. ขาดความต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล
๕. นักลงทุนจากภายนอกไม่กล้าเข้ามาลงทุนในพื้นที่
๖. การบังคับใช้กฎหมายหลายฉบับไม่เอื้ออำนวยต่อการให้บริการประชาชน
๗. การระบาดของยาเสพติดจากพื้นที่อื่นเข้าสู่พื้นที่
๘. รัฐจัดสรรงบประมาณยังไม่เพียงพอต่อการพัฒนา
๙. ขาดการสื่อสารระหว่างภาครัฐกับประชาชน (นักการเมือง, ทหาร, ตำรวจ)
๑๐. ภาครัฐไม่ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนและขาดการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง
๑๑. ปัญหาการทุจริต คอร์รัปชัน

๒. วิสัยทัศน์

“ เป็นองค์กรในการพัฒนาท้องถิ่น บริหารจัดการอย่างเสมอภาคและทั่วถึงสร้างสังคมสันติสุข สู่ประชาคมอาเซียน ”

๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ๕๐ แนวทาง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและแก้ไขปัญหาความยากจน

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร และปศุสัตว์ ตามแนวทางการเกษตร

ทฤษฎีใหม่สู่นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่น

แนวทางที่ ๕ ส่งเสริม สนับสนุนให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้า

แนวทางที่ ๖ ส่งเสริม สนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาคุณภาพผลผลิตและผลิตภัณฑ์

แนวทางที่ ๗ พัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์และส่งเสริมการตลาดสินค้า OTOP

แนวทางที่ ๘ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและการตลาด

แนวทางที่ ๙ พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นสินทรัพย์ทางปัญญาสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

แนวทางที่ ๑๐ รณรงค์ให้ความรู้เพื่อสร้างจิตสำนึกในการประหยัด การออม และลดหนี้สินในระดับ

ครัวเรือน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคณะและสังคมให้มีคุณภาพ

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบ และ นอกกระบบทุกระดับ

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
ที่สอดคล้องตามความต้องการของประชาชน

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนบทบาทสถานศึกษา ศาสนสถาน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็ก เยาวชนได้มีส่วนร่วมในด้านการแสดงออกด้านความคิดและมี
นิสัยรักการเรียน

แนวทางที่ ๖ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชนให้มีคุณธรรมนาความรู้เกิด
ภูมิคุ้มกันปัญหาทางสังคม

แนวทางที่ ๗ ส่งเสริม อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นต่าง ๆ

แนวทางที่ ๘ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและสถาบันครอบครัว

แนวทางที่ ๙ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการคุ้มครองเด็ก สตรี เยาวชน
ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

แนวทางที่ ๑๐ ควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดถึงการบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้าน
ร่างกายและจิตใจแก่ผู้ติดยาเสพติด

แนวทางที่ ๑๑ ส่งเสริมการป้องกันและการควบคุมโรคติดต่อ

แนวทางที่ ๑๒ ส่งเสริมการสร้างสุขภาพตามวิถีชุมชน

แนวทางที่ ๑๓ ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาบุคลากรรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมด้านการกีฬาการออกกำลังกาย และกิจกรรม
นันทนาการ

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านการกีฬา สู่ความเป็นเลิศ

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๕ ปรับปรุง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมกิจกรรม การท่องเที่ยวทุกประเภท

แนวทางที่ ๖ ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการที่ดี

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมสวัสดิการ และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในองค์กร

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนา เครื่องมือ เครื่องใช้ และ สถานที่ปฏิบัติงาน

แนวทางที่ ๓ พัฒนา ปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางที่ ๔ พัฒนาและสร้างระบบการให้บริการที่ทันสมัย สะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

แนวทางที่ ๕ พัฒนาส่งเสริมระบบประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กร รองรับการเข้าสู่

ประชาคมอาเซียน

แนวทางที่ ๖ ส่งเสริมกระบวนการติดตามและประเมินผลของหน่วยงานแบบมีส่วนร่วม

แนวทางที่ ๗ พัฒนาระบบบริหารจัดการ การกีฬาและการท่องเที่ยวแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

แนวทางที่ ๘ ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างภาพลักษณ์ของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน

แนวทางที่ ๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ ระบบชลประทานขนาดเล็ก และท่าเทียบเรือ

แนวทางที่ ๒ พัฒนาปรับปรุงระบบจราจร และการขนส่ง

แนวทางที่ ๓ จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง

แนวทางที่ ๔ ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค และระบบประปา

แนวทางที่ ๕ จัดทำผังเมืองและผังตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางที่ ๑ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ ฟื้นฟูและพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง

แนวทางที่ ๔ จัดทาระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย

แนวทางที่ ๕ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนากระบวนการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ส่งเสริมการรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

แนวทางที่ ๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่นเพื่อให้เกิดสันติสุข

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงตาล ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอนาคต ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตได้อย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ ความหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“ต้นหยงตาลจะเป็นตำบลแห่งสันติสุข ประชาชนมีชีวิตอย่างพอเพียง ยึดมั่นในศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดี”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงตาลร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ของเทศบาล ๗ ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หมายเหตุ
๑. พัฒนาและเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชน และแก้ไขปัญหาความยากจน	๑.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๑.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตรและปศุสัตว์ตามแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่สู่นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล ๑.๓ ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ ๑.๔ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่กับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและการตลาด ๑.๕ รณรงค์ให้ความรู้เพื่อสร้างจิตสำนึกในการประหยัดและลดหนี้สินในระดับครัวเรือน	

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หมายเหตุ
๒. พัฒนาคคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๒.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบทุกระดับ ๒.๒ ส่งเสริมสนับสนุนบทบาทสถานศึกษา ศาสนสถาน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ๒.๓ ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กเยาวชนได้มีส่วนร่วมในด้านการแสดงออกด้านความคิดและมีนิสัยรักในการเรียน ๒.๔ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเด็ก เยาวชนและประชาชนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกันปัญหาทางสังคม ๒.๕ ส่งเสริม อนุรักษ์ พัฒนา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นต่างๆ ๒.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและสถาบันครอบครัว ๒.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการคุ้มครองเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและประชาชนทั่วไป ๒.๘ ควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ตลอดจนการบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจแก่ผู้ติดยาเสพติด ๒.๙ ส่งเสริมการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ	
๓. พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และส่งเสริมการท่องเที่ยว	๓.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการกีฬา การออกกำลังกายและกีฬามันนันทนาการ ๓.๒ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา ๓.๔ ส่งเสริมสนับสนุนการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หมายเหตุ
๔. การบริหารจัดการที่ดี	๔.๑ ส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในองค์กร ๔.๒ ส่งเสริมและพัฒนา เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงาน ๔.๓ พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ๔.๔ พัฒนาและสร้างระบบการให้บริการที่ทันสมัย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ๔.๕ พัฒนาส่งเสริมระบบประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กรรองรับการเข้าสู่ประชาคม	
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน	๕.๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ ระบบชลประทานขนาดเล็กและทำเทียบเรือ ๕.๒ จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง ๕.๓ ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภคและระบบประปา	
๖. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๖.๑ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ๖.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๖.๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง ๖.๔ ด้านการจัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย	
๗. ส่งเสริมการรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๗.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ๗.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดสันติสุข ๗.๓ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น	

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งพาตนเองได้
๒. ชุมชนมีความเข้มแข็งและคุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้น
๓. นักกีฬามีความเป็นเลิศและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่ตำบล
๔. การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย
๕. ประชาชนได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ดี
๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์
๗. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ชุมชนมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐
๒. ร้อยละ ๙๐ ของประชาชนยึดมั่นในศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม
๓. ร้อยละ ๗๐ ของประชาชนมีความรู้เรื่องศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม
๔. ร้อยละ ๑๐ ของประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๕. การบริหารจัดการของ อบต. มีผลการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพสูงสุดร้อยละ ๑๐๐
๖. ร้อยละ ๘๐ ของประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ อบต.
๗. ในเขต อบต. มีโครงการสร้างพื้นที่ให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๐
๘. ร้อยละ ๗๐ ของประชาชนในพื้นที่มีความหวงแหนในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในตำบล

๑๐. ร้อยละ ๘๐ ของประชาชนในพื้นที่รู้สึกมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้
๒. ประชาชนดำเนินชีวิตตามหลักการศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม
๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและชุมชนมีความเข้มแข็ง
๔. การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย
๕. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษต่อชุมชน
๖. ประชาชนในพื้นที่ดำรงชีวิตอย่างปกติสุข

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน เพื่อการบริโภคและการจำหน่าย ลดรายจ่าย เพิ่มรายได้

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการศึกษาทั้งในและนอกระบบ
๓. พัฒนาฟื้นฟูกิจกรรมด้านศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม
๔. ส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้ดีขึ้น
๕. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่
๖. ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบโครงสร้างพื้นที่ให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความ

ต้องการของประชาชนในพื้นที่

๗. พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความอุดมสมบูรณ์ สร้างจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม จัดทำระบบกำจัดขยะและจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๘. ส่งเสริมสนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานต่างๆ ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดจนเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนโดยยึดหลักการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรม

๓. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๔. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่มีอย่างยั่งยืน

๕. การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อความปลอดภัยและรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๖. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๘ แผนงาน

๑. แผนงานบริหารงานทั่วไป

๒. แผนงานการรักษาความสงบภายใน

๓. แผนงานการศึกษา

๔. แผนงานสาธารณสุข

๕. แผนงานสังคมสงเคราะห์

๖. แผนงานเคหะและชุมชน

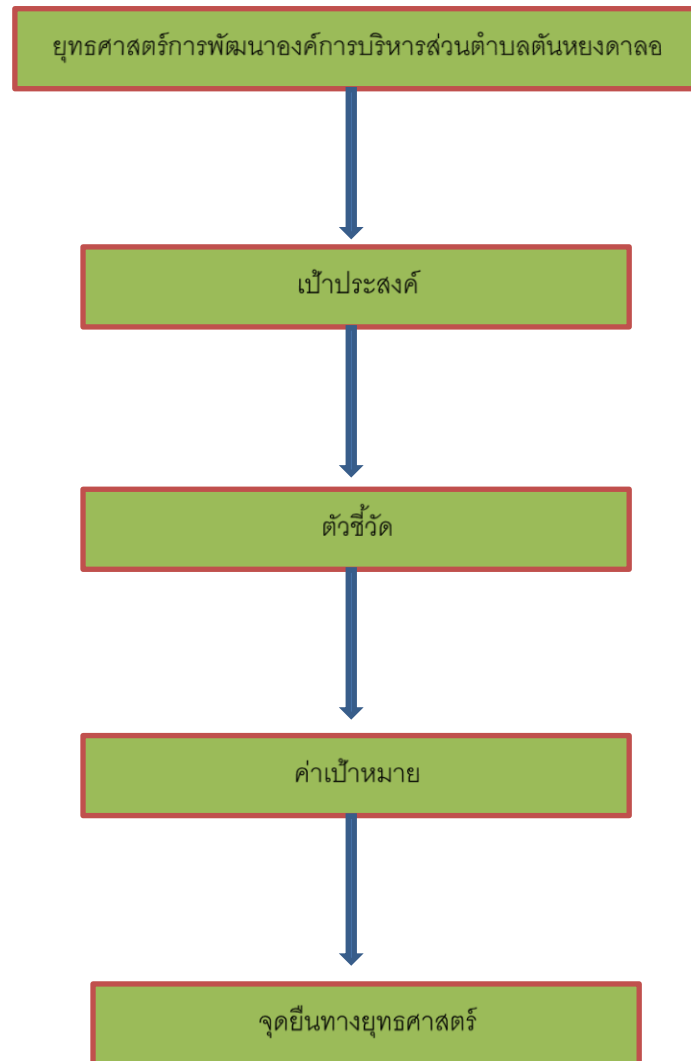
๗. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๘. แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

๙. แผนงานการเกษตร

๑๐. แผนงานงบกลาง

๒.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงตาลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑.การวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่เป็น“จุดแข็ง” S (Strength)

☞ ที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงตาลตั้งอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม

- ☞ ประชาชนยึดมั่นในศาสนา จารีตประเพณีและวัฒนธรรม
- ☞ การคมนาคมมีความสะดวกสามารถใช้ได้ทุกฤดูกาล
- ☞ มีที่ตั้งส่วนราชการระดับตำบล
- ☞ มีแหล่งเงินทุนในหมู่บ้าน
- ☞ บุคลากรมีความพร้อมในระดับหนึ่งในการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน
- ☞ ทูทางธรรมชาติของชุมชนยังเอื้อต่อการพัฒนา

๒.การวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่เป็น“จุดอ่อน” W (Weakness)

- ☞ ขาดการสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่อง
- ☞ การศึกษาของประชาชนอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์
- ☞ ประชาชนยังขาดความร่วมมือเท่าที่ควรในการพัฒนาท้องถิ่นตนเอง
- ☞ บทบาทของผู้นำและกลุ่มพลังมวลชนต่าง ๆ ยังขาดภาวะผู้นำ
- ☞ ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่
- ☞ ปัญหาการว่างงาน

๓.การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่เป็น“ข้อจำกัด” T (Threat)

☞ เหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่การประกอบอาชีพของประชาชนในพื้นที่

☞ นโยบายรัฐบาล นโยบายกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้และจังหวัดปัตตานีเอง ถึงแม้จะสอดคล้องกันในการส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ แต่ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ก็ยังคงมีอยู่

☞ กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำมาปฏิบัติในพื้นที่ซึ่งไม่มีประสิทธิภาพหรือการบังคับใช้ยังไม่เต็มประสิทธิภาพ

- ☞ ปัญหายาเสพติดที่แพร่ระบาดเข้ามาในพื้นที่
- ☞ ปัญหาการเมืองระดับชาติ ทำให้การดำเนินตามนโยบายไม่ต่อเนื่อง

๔.การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่เป็น“โอกาส” O (Opportunity)

- ↳ นโยบายรัฐบาล กลุ่มจังหวัด จังหวัดปัตตานี เอื้อต่อการพัฒนาพื้นที่ได้ในระดับหนึ่ง
- ↳ มีศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยตรง
- ↳ ความหลากหลายทางประเพณี วัฒนธรรม
- ↳ จังหวัดปัตตานีมีแหล่งท่องเที่ยวและโบราณสถานที่สำคัญเหมาะแก่การท่องเที่ยว
- ↳ หน่วยงานต่าง ๆ มีการบูรณาการการทำงานมากขึ้น

๕.การสรุปสถานการณ์พัฒนา (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ ได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนา

➤ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจำแนกได้ดังนี้

๑) มีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่ตำบลตันหยงดालอ ประกอบด้วย ถนนดินลูกรัง ถนนหินคลุก ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และถนนลาดยาง และยังมีอีกหลายเส้นทางที่ต้องดำเนินการบุกเบิก ถนนเพื่อดำเนินการก่อสร้าง โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนให้เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กและถนนลาดยางให้ครบทุกเส้นทาง ปัญหาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากมีงบประมาณไม่เพียงพอ และบางพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อมีงบประมาณเพียงพอ และที่ยังไม่ดำเนินการก่อสร้างต้องเป็นที่สาธารณะก่อน การแก้ปัญหาคือ การขอ งบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอได้ตั้งงบประมาณในส่วนของการก่อสร้างถนนไว้ทุกปี และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

๒) การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็นประมาณ ๙๘ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากข้อจำกัดในด้านงบประมาณ การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอได้พยายามจัดสรรงบประมาณในส่วนนี้ และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

๓) การประปา องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ ยังไม่มีกิจการประปาของตนเอง ที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็นของชุมชน บางหมู่บ้านสามารถใช้การได้แต่บางหมู่บ้านไม่สามารถใช้ได้ ประปาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมทุกครัวเรือน และน้ำที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเกิดตะกอนของน้ำ มีข้อเสนอให้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการก่อสร้างประปาหมู่บ้านให้ครอบคลุมทั้ง ๕ หมู่บ้าน ปัญหาคือ การก่อสร้างระบบประปาต้องใช้งบประมาณที่ค่อนข้างสูงประกอบกับที่สำหรับดำเนินการก่อสร้าง ยังไม่เป็นที่สาธารณะ การแก้ปัญหา คือ สสำรวจระบบประปาทั้งตำบลว่าต้องดำเนินการแก้ไขอย่างไร หรือต้อง

ดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซม อย่างไรก็ตามทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการบรรจุโครงการไว้ในแผนพัฒนาสามปีของปี ๒๕๖๐-๒๕๖๒ และจะได้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาสี่ปี และได้มีการของบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไว้แล้ว

➤ **ด้านเศรษฐกิจ สามารถจำแนกได้ดังนี้**

๑) จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่ทำการเกษตร เช่น ทำนาปลูกข้าว ปลูกพืชผัก ทำสวน เช่น ยางพารา ปาล์ม มะพร้าว เลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพ เช่น เลี้ยงวัว แพะ แกะ ไก่ เป็ด ค้าขายบางส่วน รายได้ส่วนมากของประชากรในพื้นที่มาจากหลายๆส่วน เนื่องจากประกอบอาชีพผสมผสานหลายอย่าง เช่น ทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์ตามแต่ฤดูกาล ซึ่งภาวะเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดาลัยใกล้เคียงกัน รายได้เฉลี่ยส่วนมากผ่านเกณฑ์ จปฐ. แต่ประชาชนในพื้นที่ยังไม่มีการออมเงิน สาเหตุเป็นเพราะว่าราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำค่าครองชีพสูง มีเงินแต่ซื้อของได้น้อยลง ได้แก้ไขปัญหโดยจัดโครงการส่งเสริมอาชีพ เพื่อให้ชุมชนมีรายได้เสริมจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม แต่การพัฒนาด้านนี้ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร เนื่องจากกลุ่มอาชีพต่างๆ ยังขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการ และความรู้ด้านการตลาด

➤ **ด้านสังคม สามารถจำแนกได้ดังนี้**

๑) **ด้านแรงงาน** จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ เช่น กรีดยางพารา ทำสวนผลไม้ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ เนื่องจากไม่มีงานในพื้นที่รองรับ โดยเฉพาะประเทศมาเลเซีย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๒) **ด้านสุขภาพและสาธารณสุข** จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคไข้เลือดออก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลต้นหยงดาลัย ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้เวลาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้เทศบาลพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาล สาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

๓) **ด้านการศึกษา** จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนในพื้นที่ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษาสามารถอ่านออกเขียนได้ แต่ปัญหาการศึกษาในพื้นที่คือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหาของ อบต. ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในกับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

๔)ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนยังไม่มีความมั่นใจในชีวิตและทรัพย์สิน โดยเฉพาะเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ที่มีเหตุเกิดบ่อยครั้ง ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ สำหรับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในช่วงเทศกาลต่างๆ เนื่องจากคนในพื้นที่ไม่ ตี๋มเหล่า เมาสุรา การแก้ปัญหาคือ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอได้มีการตั้งกล้องวงจรปิดตามจุด ที่มีความสำคัญ และทางฝ่ายปกครองได้มีการตั้งด่านตรวจของทุกหมู่บ้าน

๕) ด้านยาเสพติด ปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่ตำบลต้นหยงดालอ ค่อนข้างมีปัญหา เนื่องจากกลุ่มเด็ก เยาวชนในพื้นที่ว่างงาน ไม่ได้เรียนหนังสือ จึงหันมามั่วสุมกับสิ่งเสพติด และอีกปัญหาหนึ่ง คือบุคคลภายนอกที่เข้ามาในพื้นที่ ก่อให้เกิดปัญหาการลักขโมยทรัพย์สินของคนในชุมชน การแก้ปัญหาคือ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอได้มีการตั้งงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด การ ดึงผู้นำศาสนา กำนัน ผู้ใหญ่บ้านให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ และได้รับ ความร่วมมือมาโดยตลอด

➤ ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วน ตำบลต้นหยงดालอ ส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศ ที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ บางพื้นที่เป็นดินทรายไม่เหมาะกับการปลูกพืช และบางพื้นที่ประชาชนมีปัญหาเรื่องน้ำ เนื่องจากน้ำนั้นมีสภาพเป็นกร่อย และน้ำมีลักษณะเป็นสีแดง จึงไม่สามารถนำน้ำมาใช้ได้ ทางตำบลได้มีการ ก่อสร้างสระกักเก็บน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค การเกษตร

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงตาลอนั้น ได้ทำการ

ประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๑. โครงการสร้างพื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขต อบต.	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขต อบต.	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) ชุมชนขยายมากขึ้นทำให้น้ำท่วมขัง ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ	- ระบายน้ำ	- พื้นที่ใน อบต.	- มีระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวกไม่ท่วมขังไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและ อบต.ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา

दान	สถานการณ์สภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ความ ต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๒.ด้านเศรษฐกิจ	๑) ประชาชนไม่มีการวางแผน ในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนสามารถ วางแผนการ ดำเนินงานได้เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินทุนในการ ทำกิจการและประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขต อบต.	- มีแหล่งเงินทุนในการ ทำกิจการและ ประกอบอาชีพ
	๓) ประชาชนขาดสถานที่ จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชย์ กรรม	- ร้านค้าแผงลอย	- ร้านค้าแผงลอยมี สถานที่ในการขาย จำหน่ายสินค้า
	๔) ผลผลิตทางการเกษตร ราคาตกต่ำระยะทางการ ขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับ ซื้อ	-รายได้ในครัวเรือน	-เกษตรกรในพื้นที่	-ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
	๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูง ขาดแคลนการจ้างงาน	-รายได้ในครัวเรือน	-ผู้ประกอบการ รับจ้าง	-ค่าแรงสูงเหมาะสมกับ ค่าครองชีพ มีการจ้าง งานมากขึ้น
	๖) บางครัวเรือนยังมีรายได้ เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท	-รายได้ครัวเรือน	-ประชาชนมีรายได้ต่ำ กว่าเกณฑ์ จปฐ.	-ไม่มีครัวเรือนที่ตก เกณฑ์ จปฐ.
	๗) ในเขต อบต.ไม่มีแหล่ง ท่องเที่ยวและกิจกรรมการ ท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขต อบต.	- มีแหล่งท่องเที่ยวใน เขตเทศบาลและ ส่งเสริมกิจกรรมการ ท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

ดาน	สถานการณ์สภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ความ ต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๓. ด้านสังคมและ คุณภาพชีวิต	๑) มีการระบาดของโรคอุบัติ ใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขต อบต.	ในพื้นที่ไม่มีการ ระบาดของโรคอุบัติ ใหม่ งดระบาด โรคติดต่อ
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วย เป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่ เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		- ประชาชนกลุ่มเสี่ยง และผู้ป่วย	-จำนวนผู้ป่วยโรค เรื้อรังลดลง
	๓) ปริมาณขยะและน้ำเสีย เพิ่มมากขึ้น		- ในเขต อบต.	- ปริมาณขยะและน้ำ เสียถูกกำจัดให้หมด ด้วยวิธีการที่ถูกต้อง
	๔) ประชาชนในพื้นที่บางราย มีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่ ได้รับความเดือดร้อน เรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความช่วยเหลือ ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ มั่นคงแข็งแรง
	๕) มีการขยายตัวของ ประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้ เกิดการขยายตัวของอาคาร บ้านเรือนทำให้เกิดเป็น ชุมชนแออัด	- ประชากร	- ในเขต อบต.	- ควบคุมการก่อสร้าง อาคารบ้านเรือนการ พิจารณาออก ใบอนุญาตเพื่อไม่เกิด ปัญหาจากการ ก่อสร้างอาคาร
	๖) ประชาชนบางครัวเรือน บริโภค-บริโภคน้ำที่ยังไม่ สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน	- การอุปโภค-บริโภค	- ในเขต อบต.	- ประชาชนบริโภคน้ำ ที่สะอาดถูก สุขลักษณะ

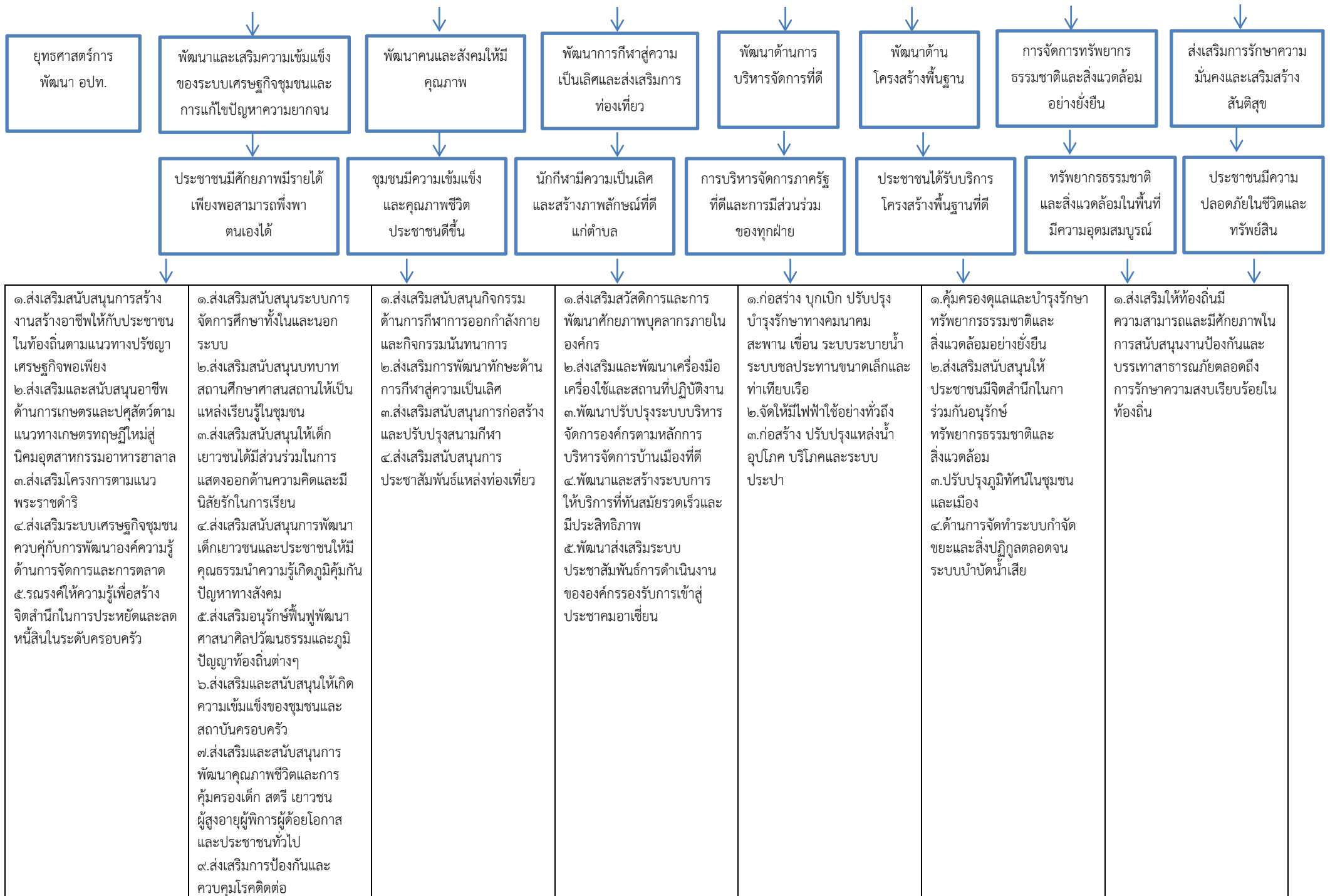
<p>ด้าน</p>	<p>สถานการณ์สภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ความ ต้องการ</p>	<p>พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต</p>
<p>๓. ด้านงานส่งเสริม คุณภาพชีวิต</p>	<p>๗) เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัว บางครอบครัว ไม่ได้รับการดูแล</p>	<p>-คุณภาพชีวิต</p>	<p>- ผู้สูงอายุและเด็กใน เขต อบต.</p>	<p>- ผู้สูงอายุและเด็ก ได้รับการดูแลที่ดี</p>
	<p>๘) ผู้พิการไม่ได้รับความ ช่วยเหลือในการดำรงชีวิต</p>		<p>- ผู้พิการในเขต อบต.</p>	<p>- ผู้พิการได้รับความ ช่วยเหลือในการ ดำรงชีวิตและทั่วถึง</p>
	<p>๙) เยาวชนและวัยรุ่นติด เกมส์ สิ่งลามก และสิ่งเสพ ติด</p>		<p>- เยาวชนและวัยรุ่นใน เขต อบต.</p>	<p>- เยาวชนและวัยรุ่นมี อนาคตที่ดี</p>
	<p>๑๐) ประชาชนอายุตั้งแต่ ๓๕ ขึ้นไป ไม่ได้ตรวจ สุขภาพประจำปี</p>		<p>- ประชาชนในเขต อบต.ที่อายุ ๓๕ ขึ้น ไป</p>	<p>- ประชาชนที่อายุ ๓๕ ขึ้นไปได้รับการตรวจ สุขภาพทุกคน</p>
	<p>๑๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญหา ท้องถิ่นถูกกลืนเลือนไปมาก</p>		<p>- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญหาท้องถิ่นถูกกลืนเลือน ไปมาก</p>	<p>- ประชาชนในเขต อบต.</p>

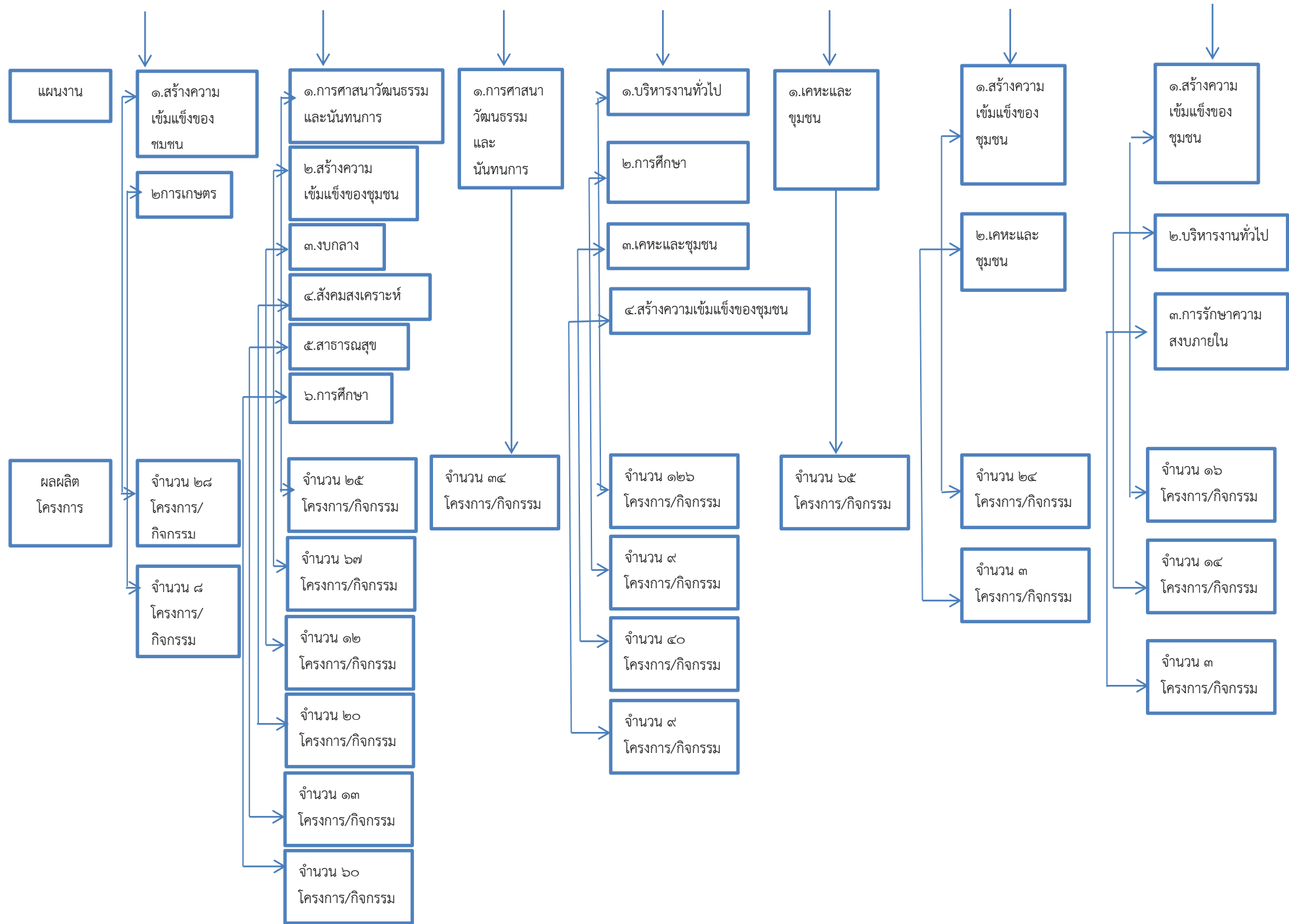
<p>ดาน</p>	<p>สถานการณ์สภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ความ ต้องการ</p>	<p>พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต</p>
<p>๔. ด้านการจัด ระเบียบชุมชนและ การรักษาความสงบ เรียบร้อย</p>	<p>๑) การจราจรบนถนนมีเพิ่ม มากขึ้นอาจทำให้เกิด อุบัติเหตุขึ้นได้</p>	<p>- การจราจร</p>	<p>ประชาชนที่สัญจรไป มาบนถนน</p>	<p>มีระบบควบคุม การจราจร เช่น ติดตั้ง สัญญาณไฟจราจร เพื่อเตือนให้ ระมัดระวัง</p>
	<p>๒) มีการทำลายและลักขโมย ทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาท กันในชุมชน</p>	<p>- การรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน</p>	<p>- ประชาชนและส่วน ราชการ</p>	<p>- มีการป้องกันและ รักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนละส่วน ราชการ เช่น การ ติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุ ทะเลาะวิวาท -ลดปัญหายาเสพติด ในพื้นที่</p>
<p>๕. ด้านการบริหาร จัดการและการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑) บางพื้นที่เป็นดินทรายไม่ เหมาะกับการปลูกพืช น้ำ เป็นกร่อย ลักษณะแดงขุ่น</p>	<p>- ดินและน้ำใต้ดิน</p>	<p>- พื้นที่ในเขต อบต.</p>	<p>- ปัญหาเรื่องดิน จัดหาแหล่งน้ำจาก แหล่งอื่นเพิ่มมากขึ้น</p>
	<p>๔) มีปัญหาเรื่องขยะและน้ำ เสียเพิ่มมากขึ้นส่งกลิ่นเหม็น รำคาญ</p>	<p>- สิ่งแวดล้อม</p>	<p>- พื้นที่ในเขต อบต.</p>	<p>- ปัญหาขยะและน้ำ เสียลดลง สามารถ กำจัดขยะและน้ำเสีย เองได้โดยไม่ส่งผล กระทบต่อชุมชน</p>

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

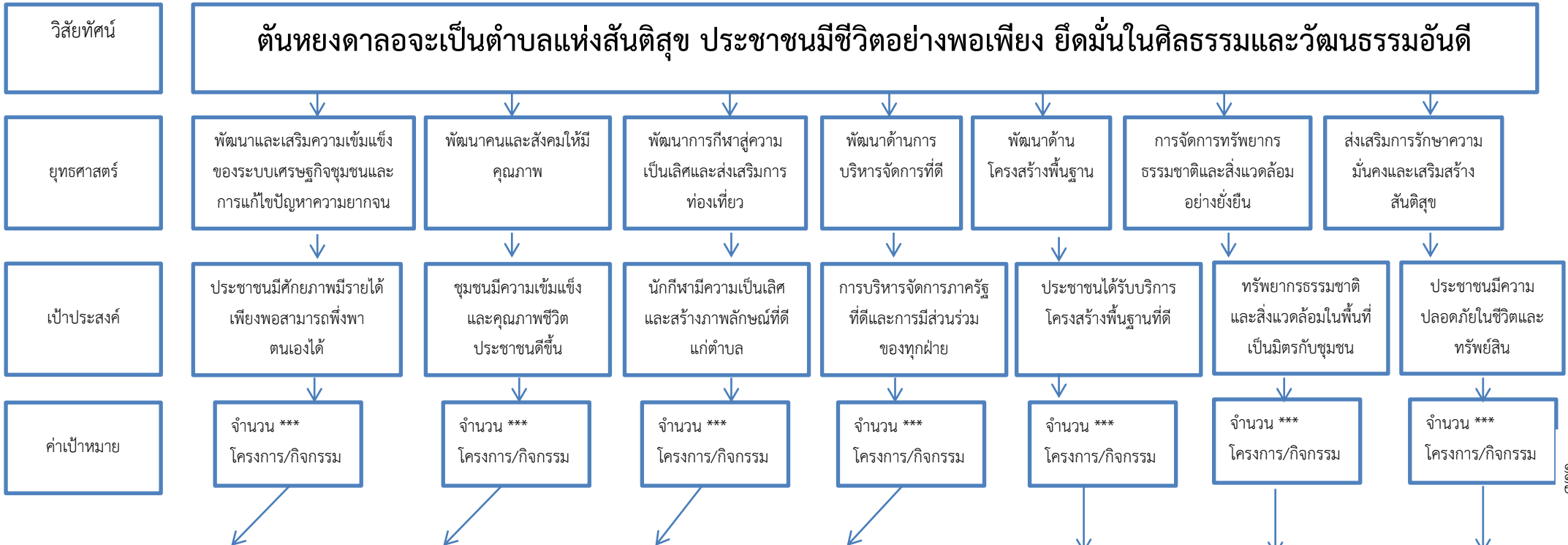

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	ด้านความ มั่นคง	ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน	ด้านการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพคน	ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางสังคม	ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
-------------------------	--------------------	--	--	--	---	---

แผนพัฒนา เศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๒	การเสริมสร้าง และพัฒนา ศักยภาพทุน มนุษย์	การสร้างความเป็นธรรมและลด ความเหลื่อมล้ำ ในสังคม	การสร้างความ เข้มแข็งทาง เศรษฐกิจและ แข่งขันได้อย่าง ยั่งยืน	การเติบโตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมเพื่อ การพัฒนา อย่างยั่งยืน	การเสริมสร้าง ความมั่นคง แห่งชาติเพื่อการพัฒนา ประเทศสู่ความ มั่งคั่งและยั่งยืน	การบริหาร จัดการ ในภาครัฐการ ป้องกันการทุจริต ประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาล ในสังคมไทย	การพัฒนา โครงสร้าง พื้นฐานและ ระบบ โลจิสติกส์	การพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรม	การพัฒนา ภาคเมือง และพื้นที่ เศรษฐกิจ	ความร่วมมือ ระหว่าง ประเทศ เพื่อการ พัฒนา
-------------------------------------	---	--	--	---	---	---	---	--	--	---

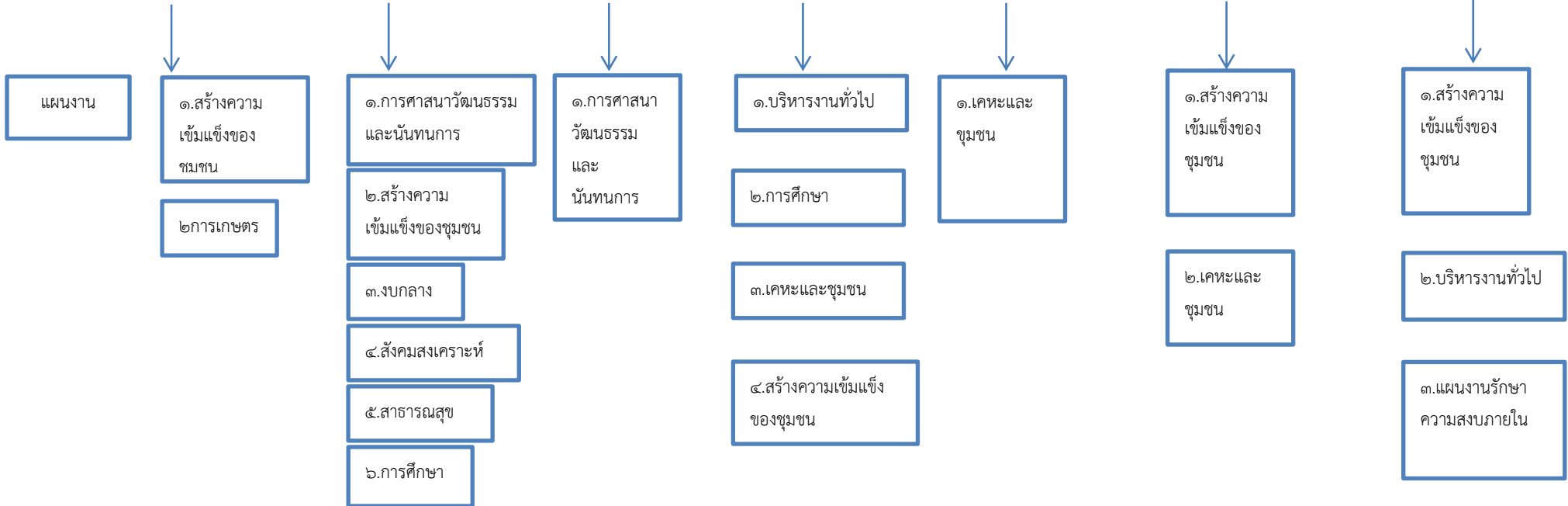
ยุทธศาสตร์กลุ่ม จังหวัด	พัฒนาการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและ กระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าทางการเกษตรและ การตลาดอย่างเป็นระบบครบวงจร	ส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและ วัฒนธรรม	ส่งเสริมและพัฒนา การค้าการลงทุนและ ระบบโลจิสติกส์รองรับประชาคมอาเซียน	พัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลให้มีมูลค่าเพิ่ม และสอดคล้องกับความต้องการ
----------------------------	--	---	--	--

ยุทธศาสตร์จังหวัด	ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งผลิตผลทางการเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐานการส่งออก	สร้างมูลค่าเพิ่มและขยายช่องทางการตลาด ผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจาก การเกษตร	สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของ ประชาชนและสร้างความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ	พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่ เป็นแหล่ง งาน สร้างรายได้แก่ชุมชน
-------------------	---	---	---	--

<p>กลยุทธ์</p>	<p>๑.การสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๒.ส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตรและปศุสัตว์ตามแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่สู่นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล ๓.ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ ๔.ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่กับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและการตลาด ๕.รณรงค์ให้ความรู้เพื่อสร้างจิตสำนึกในการประหยัดและลดหนี้สินในระดับครอบครัว</p>	<p>๑.ส่งเสริมสนับสนุนระบบการจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบ ๒.ส่งเสริมสนับสนุนบทบาทสถานศึกษาศาสนสถานให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ๓.ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กเยาวชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกด้านความคิดและมีนิสัยรักในการเรียน ๔.ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเด็กเยาวชนและประชาชนให้มีคุณธรรมนำความรู้เกิดภูมิคุ้มกันปัญหาทางสังคม</p>	<p>๑.ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการกีฬาการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ ๒.ส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ๓.ส่งเสริมสนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา ๔.ส่งเสริมสนับสนุนการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว</p>	<p>๑.ส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในองค์กร ๒.ส่งเสริมและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน ๓.พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ๔.พัฒนาและสร้างระบบการให้บริการที่ทันสมัยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ๕.พัฒนาส่งเสริมระบบประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กรรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน</p>	<p>๑.ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุงบำรุงรักษาทางคมนาคมสะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ ระบบชลประทานขนาดเล็กและทำเทียบเรือ ๒.จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง ๓.ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภคและระบบประปา</p>	<p>๑.คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ๒.ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกในความร่วมมือกันอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓.ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง ๔.ด้านการจัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย</p>	<p>๑.ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ๒.เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่นเพื่อให้เกิดสันติสุข ๓.ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น</p>
----------------	--	--	---	--	---	---	--

	<p>๕. ส่งเสริมอนุรักษ์ฟื้นฟูพัฒนา ศาสนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาท้องถิ่นต่างๆ</p> <p>๖. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิด ความเข้มแข็งของชุมชนและ สถาบันครอบครัว</p> <p>๗. ส่งเสริมและสนับสนุนการ พัฒนาคุณภาพชีวิตและการ ค้ำคูณครองเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุผู้พิการผู้ด้อยโอกาส และประชาชนทั่วไป</p> <p>๘. ควบคุมและป้องกันการแพร่ ระบาดของยาเสพติดตลอดถึง การบำบัดรักษาฟื้นฟูทั้งด้าน ร่างกายและจิตใจแก่ผู้ติดยาเสพติด</p> <p>๘. ส่งเสริมการป้องกันและ ควบคุมโรคติดต่อ</p>					
--	---	--	--	--	--	--

๓.๕ รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๔.พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่ และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้แก่ชุมชน	๑.พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	๑.พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งพาตนเองได้	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	ปีละ ๕๐ครัวเรือน	๑.ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	-ฝึกอบรมอาชีพอาชีพเสริมรายได้สร้างความมั่นคงของครอบครัว -ฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านอาชีพตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง -ฝึกอบรมอาชีพสตรีตำบลตันหยงดालอ -หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง -ฝึกอบรมการทำปุ๋ยชีวภาพ -จัดซื้อวัสดุการเกษตร	สำนักปลัด	กองคลัง
				ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกษตรทฤษฎีใหม่	๕	๕	๕	๕	ปีละ ๕ หมู่บ้าน				

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๔.พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่ และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้แก่ชุมชน	๑.พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	๑.พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งพาตนเองได้	ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ โครงการ	๓.ส่งเสริมโครงการตามพระราชดำริ	-สนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯและพระราชเสาวนีย์	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
				ประชาชนเข้าใจระบบสหกรณ์	๕๐	-	๕๐	-	ปีละ ๕๐ คน	๔.ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่กับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและการตลาด	-อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสหกรณ์	สำนักปลัด	กองคลัง
				ระบบเศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง	๓	๓	๓	๓	รณรงค์ให้ความรู้ปีละ ๓ ครั้ง	๕.รณรงค์ให้ความรู้เพื่อสร้างจิตสำนึกในการประหยัดและลดหนี้สินในระดับครัวเรือน	-หอกระจายข่าวไร้สาย	สำนักปลัด	กองคลัง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓.สร้าง ความมั่นคง ในการ ดำรงชีวิต ของ ประชาชน สังคมและ สร้าง ความเชื่อมั่น ที่มีต่อ รัฐบาล ๔.พัฒนา ชุมชนและ ท้องถิ่นให้ น่ายุและ เป็นแหล่ง สร้างรายได้ แก่ชุมชน	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	ชุมชนมีความ เข้มแข็ง และ คุณภาพ ชีวิต ประชาชนดีขึ้น	การเรียนรู้ การสอน เป็นไป อย่างมี ประสิทธิภาพ	๖	๖	๖	๖	ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษา ศพด.และ โรงเรียนปละ ๖ แห่ง	๑.ส่งเสริมสนับสนุน การจัดการศึกษาทั้ง ในและนอกระบบทุกระดับ	-สนับสนุนวัสดุทางการศึกษา(จัดซื้อวัสดุทางการศึกษา) -สนับสนุนอาหารเสริม (นม)สำหรับเด็กนักเรียน -สนับสนุนค่าใช้จ่าย สนับสนุนสถานศึกษา (อาหารกลางวันศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก) -สนับสนุนค่าใช้จ่ายการ บริหารสถานศึกษา -ปรับปรุงซ่อมแซม บำรุงรักษาศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก(ศพด.ตือระ) -ปรับปรุงซ่อมแซม บำรุงรักษาศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก(ศดม.ตอหลัง) -ปรับปรุงซ่อมแซม บำรุงรักษาศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก(ศดม.จาบังโตะ กู) -อุดหนุนส่วนราชการ อาหารกลางวันโรงเรียน -ทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ นอกสถานที่ -ทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ ในชุมชน	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓.สร้าง ความมั่นคง ในการ ดำรงชีวิต ของ ประชาชน สังคมและ สร้าง ความเชื่อ มั่นที่มีต่อ รัฐ ๔.พัฒนา ชุมชนและ ท้องถิ่นให้ น่ายุ่และ เป็นแหล่ง สร้างรายได้ แก่ชุมชน	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	ชุมชนมีความ เข้มแข็ง และ คุณภาพ ชีวิต ประชาชนดี ขึ้น	ชุมชนมี แหล่ง เรียนรู้	๘	๘	๘	๘	จัดซื้อสื่อเรียนรู้ ต่างๆ ปีละ จำนวน ๘ แห่ง	๒.ส่งเสริมสนับสนุน บทบาทสถานศึกษา ศาสนสถานให้เป็น แหล่งเรียนรู้ในชุมชน	-ห้องสมุด อบต.ประจำ มีสียิต -ห้องสมุด อบต.ประจำ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓.สร้าง ความมั่นคง ในการ ดำรงชีวิต ของ ประชาชน สังคมและ สร้าง ความเชื่อมั่นที่มีต่อ รัฐบาล ๔.พัฒนา ชุมชนและ ท้องถิ่นให้ น่ายุ่และ เป็นแหล่ง สร้างรายได้ แก่ชุมชน	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	ชุมชนมีความ เข้มแข็ง และ คุณภาพ ชีวิต ประชาชนดีขึ้น	เด็กกล้า แสดงออก และมีนิสัย รักในการ เรียน	๓	๓	๓	๓	ดำเนินการปีละ ๓ โครงการ	๓.ส่งเสริมสนับสนุน ให้เด็กเยาวชนมีส่วนร่วมในการแสดงออก ด้านความคิดและมี นิสัยรักในการเรียน	-แข่งขันทักษะสำหรับเด็กเล็ก -วันเด็กแห่งชาติ -กิจกรรมปัจฉิมนิเทศ เด็กเล็ก	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓.สร้าง ความมั่นคง ในการ ดำรงชีวิต ของ ประชาชน สังคมและ สร้าง ความเชื่อมั่น ที่มีต่อ รัฐบาล ๔.พัฒนา ชุมชนและ ท้องถิ่นให้ น่าอยู่และ เป็นแหล่ง สร้างรายได้ แก่ชุมชน	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	ชุมชนมีความ เข้มแข็ง และ คุณภาพ ชีวิต ประชาชนดี ขึ้น	เด็กเยาวชน มีคุณธรรม จริยธรรม	๑	๑	๑	๑	ดำเนินการปีละ ๑ โครงการ	๔.ส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนาเด็ก เยาวชนและ ประชาชนให้มี คุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกันปัญหา ทางสังคม	-ฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรมแก่เด็กและ เยาวชน	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓.สร้าง ความมั่นคง ในการ ดำรงชีวิต ของ ประชาชน สังคมและ สร้าง ความเชื่อ มั่นที่มีต่อ รัฐ ๔.พัฒนา ชุมชนและ ท้องถิ่นให้ น่ายุ่และ เป็นแหล่ง สร้างรายได้ แก่ชุมชน	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	ชุมชนมีความ เข้มแข็ง และ คุณภาพ ชีวิต ประชาชนดีขึ้น	ศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมได้รับการฟื้นฟู สืบไป	๕	๕	๕	๕	มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟูพัฒนา ศาสนาศิลป วัฒนธรรมและ ภูมิปัญญา ท้องถิ่นปีละ ๕ โครงการ	๕.ส่งเสริมอนุรักษ์ ฟื้นฟูพัฒนา ศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	-ก่อสร้างกำแพงรั้วคูโบร์ โด๊ะบอนอ สูง ๒ เมตร ยาว ๓๔ กว้าง ๓๗ เมตร -รอมฎอนสัมพันธ์ -ส่งเสริมสนับสนุนการ อนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น -อาซูรอสัมพันธ์ -เมาลิดสัมพันธ์ -อุดหนุนส่วนราชการ (ที่ทำการปกครอง อำเภอยะหริ่ง)	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓.สร้าง ความมั่นคง ในการ ดำรงชีวิต ของ ประชาชน สังคมและ สร้าง ความเชื่อมั่นที่มีต่อ รัฐบาล ๔.พัฒนา ชุมชนและ ท้องถิ่นให้ น่าอยู่และ เป็นแหล่ง สร้างรายได้ แก่ชุมชน	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	ชุมชนมีความ เข้มแข็ง และ คุณภาพ ชีวิต ประชาชนดีขึ้น	ชุมชนมีความรู้รัก สามัคคี	๔	๔	๔	๔	ดำเนินการปีละ ๔ โครงการ	๖.ส่งเสริมและ สนับสนุนให้เกิดความ เข้มแข็งของชุมชน และสถาบัน ครอบครัว	-สานฝันวัยใสครอบครัว อบอุ่น -ฝึกอบรมเผยแพร่ ประชาธิปไตย -ครอบครัวสุขสันต์ เตรียมความพร้อมก่อน แต่งงาน -ปกป้องสถาบันสำคัญของชาติ	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓.สร้าง ความมั่นคง ในการ ดำรงชีวิต ของ ประชาชน สังคมและ สร้าง ความเชื่อมั่นที่มีต่อ รัฐ ๔.พัฒนา ชุมชนและ ท้องถิ่นให้ น่าอยู่และ เป็นแหล่ง สร้างรายได้ แก่ชุมชน	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	ชุมชนมีความเข้มแข็งและ คุณภาพชีวิต ประชาชนดีขึ้น	ประชาชนได้รับการดูแลด้านสังคม เศรษฐกิจ	๗	๗	๗	๗	ประชาชนใน ตำบลได้รับการ พัฒนาคุณภาพชีวิตครอบคลุม ๗ กลุ่มเป้าหมาย ทุกปี	๗.ส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการคุ้มครอง เด็กสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและ ประชาชนทั่วไป	-เสริมสร้างครอบครัวอบอุ่นบนหลักคุณธรรม จริยธรรม -จัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ ระดับหมู่บ้านและตำบล -สนับสนุนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ -สนับสนุนเบี้ยความพิการ -ฝึกอบรบอาชีพผู้สูงอายุ -ส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ -วันผู้สูงอายุ -เยี่ยมบ้านและมอบ ปัจจัยยังชีพแก่ผู้พิการ ผู้ป่วยติดเตียง ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง -ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ -สมทบกองทุนหลักประกันสุขภาพ -หนุนยืมฮิมสวย -จัดซื้อรถพยาบาลฉุกเฉิน	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
											<ul style="list-style-type: none"> - ประชาสัมพันธ์รับลงทะเบียนผู้สูงอายุและผู้มีสิทธิ์รับเงินเบี้ยความพิการและผู้ป่วยเอดส์ - ใส่ใจผู้พิการ - ใส่ใจผู้สูงอายุ - ให้ความรู้ยาสามัญประจำบ้าน - ปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนด้านสวัสดิการสังคม 		

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓.สร้าง ความมั่นคง ในการ ดำรงชีวิต ของ ประชาชน สังคมและ สร้างความ เชื่อมันที่มี ต่อรัฐ ๔.พัฒนา ชุมชนและ ท้องถิ่นให้ น่ายู่และ เป็นแหล่ง สร้างรายได้ แก่ชุมชน	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	ชุมชนมี ความ เข้มแข็ง และ คุณภาพ ชีวิต ประชาชนดี ขึ้น	ยาเสพติด ได้รับการ แก้ไข	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	เด็ก เยาวชน และประชาชน ทั่วไปเข้าร่วม โครงการด้านยา เสพติดกับ อบต.ปีละ ๑๐๐ คน	๘.ควบคุมและป้องกัน การแพร่ระบาดของ ยาเสพติดตลอดถึง การบำบัดฟื้นฟูทั้ง ด้านร่างกายและ จิตใจแก่ผู้ติดยาเสพ ติด	-ส่งผู้ติดยาเสพติดเข้า รับการบำบัดฟื้นฟู -เด็กและเยาวชนไทย ห่างไกลยาเสพติด -ฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรมแก่เด็กและ เยาวชน	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓.สร้าง ความมั่นคง ในการ ดำรงชีวิต ของ ประชาชน สังคมและ สร้าง ความเชื่อ มั่นที่มีต่อ รัฐ ๔.พัฒนา ชุมชนและ ท้องถิ่นให้ น่ายุและ เป็นแหล่ง สร้างรายได้ แก่ชุมชน	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	๒.พัฒนา คนและ สังคมให้มี คุณภาพ	ชุมชนมีความ เข้มแข็ง และ คุณภาพ ชีวิต ประชาชนดีขึ้น	ประชาชน ได้รับการ ดูแลด้าน สังคม เศรษฐกิจ	๗	๗	๗	๗	ประชาชนใน ตำบลได้รับการ พัฒนาคุณภาพ ชีวิตครอบครัว กลุ่มเป้าหมาย ทุกปี	๔.ส่งเสริมการป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ	-จัดซื้อวัสดุ วิทยาศาสตร์/การแพทย์ -สุขภาพเคลื่อนที่ -ส่งเสริมการป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ ต่างๆ -ป้องกันโรคเอดส์ -โรงเรียนปลอดโรค -ประชาสัมพันธ์ โรคติดต่ออุบัติใหม่	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน		
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔							
๓.สร้าง ความมั่นคง ในการดำรงชีวิต ของประชาชน สังคมและสร้าง ความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ	๓. พัฒนาการ กีฬาสู่ความเป็นเลิศ และส่งเสริมการท่องเที่ยว	๓. พัฒนาการ กีฬาสู่ความเป็นเลิศ และส่งเสริมการท่องเที่ยว	นักกีฬามี ความเป็นเลิศและสร้าง ภาพลักษณ์ที่ดีแก่ตำบล	เด็ก เยาวชน และ ประชาชนทั่วไปสนใจ การกีฬา	๕	๕	๕	๕	ดำเนินการปีละ ๕ โครงการ	๑.ส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมด้านการกีฬา การออกกำลังกาย และกิจกรรม นันทนาการ	-แข่งขันกีฬาด้านยาเสพติด -จัดซื้อวัสดุกีฬา -แข่งขันกีฬาสำหรับเด็ก -อุดหนุนการแข่งขัน กีฬาและกรีฑาอำเภอ ยะหริ่ง -กีฬายาวพิเศษ	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง		
				นักกีฬามี ทักษะด้าน การกีฬา	๑	๑	๑	๑	ดำเนินการปีละ ๑ โครงการ	๒.ส่งเสริมการพัฒนา ทักษะด้านการกีฬา สู่ความเป็นเลิศ	-ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน			สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
				สนามกีฬา ได้ มาตรฐาน	๑	๒	๑	๒	ดำเนินการอย่างน้อยปีละ ๑ โครงการ	๓.ส่งเสริมสนับสนุน การก่อสร้างและ ปรับปรุงสนามกีฬา	-ปรับปรุงซ่อมแซม สนามกีฬา อบต. -ก่อสร้างสนามกีฬาใน ร่ม				

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓.สร้าง ความมั่นคง ในการ ดำรงชีวิต ของ ประชาชน สังคมและ สร้างความ เชื่อมั่นที่มี ต่อรัฐ	๔.ด้าน การบริหาร จัดการที่ดี	๔.ด้าน การบริหาร จัดการที่ดี	การบริหาร จัดการที่ ดี ภาครัฐที่ดี และการมี ส่วนร่วมทุก ฝ่าย	บุคลากรมี ความรู้ ความ สามารถ	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของจำนวน บุคลากร อบต. ได้รับการ ส่งเสริม สวัสดิการและ การพัฒนา ศักยภาพ บุคลากร	๑.ด้านการส่งเสริม สวัสดิการและการ พัฒนาศักยภาพ บุคลากรภายใน องค์กร	-ฝึกอบรมและทัศน ศึกษาดูงาน -จัดส่งบุคลากรอบรม สัมมนา (๓ ส่วน ราชการ) -ฝึกอบรมบุคลากรของ อบต.	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง
				การ ปฏิบัติงาน เป็นไป อย่างมี ประสิทธิภาพ	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	ความพึงพอใจ ของการ ให้บริการ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของทุกปี	๒.ส่งเสริมและพัฒนา ปรับปรุงจัดหา เครื่องมือเครื่องใช้ และพัฒนาสถานที่ ปฏิบัติงาน	-จัดหาวัสดุสำนักงาน -จัดหาวัสดุงานบ้านงาน ครุฑ -จัดหาวัสดุคอมพิวเตอร์ -จัดหาวัสดุไฟฟ้าและ วิทยุ -จัดซื้อวัสดุพาหนะและ ขนส่ง -จัดซื้อวัสดุเชื้อเพลิง และหล่อลื่น -จัดซื้อวัสดุโฆษณาและ เผยแพร่ -จัดซื้อวัสดุต่างๆ		

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓.สร้าง ความมั่นคง ในการ ดำรงชีวิต ของ ประชาชน สังคมและ สร้างความ เชื่อมันที่มี ต่อรัฐ	๔.ด้าน การบริหาร จัดการที่ดี	๔.ด้าน การบริหาร จัดการที่ดี	การบริหาร จัดการ ภาครัฐที่ดี และการมี ส่วนร่วมทุก ฝ่าย	การ ปฏิบัติงาน เป็นไป อย่างมี ประสิทธิภาพ	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	ความพึงพอใจ ของการ ให้บริการ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของทุกปี	๒.ส่งเสริมและพัฒนา ปรับปรุงจัดหา เครื่องมือเครื่องใช้ และพัฒนาสถานที่ ปฏิบัติงาน	-บำรุงรักษาและ ซ่อมแซม -บำรุงรักษาและ ปรับปรุงครุภัณฑ์ -จัดซื้อครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์ -จัดซื้อครุภัณฑ์ สำนักงาน -จัดซื้อครุภัณฑ์ วิทยาศาสตร์หรือ การแพทย์ -จัดครุภัณฑ์โฆษณาและ เผยแพร่ -จัดซื้อวัสดุก่อสร้าง	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓.สร้าง ความมั่นคง ในการ ดำรงชีวิต ของ ประชาชน สังคมและ สร้างความ เชื่อมั่นที่มี ต่อรัฐ	๔.ด้าน การบริหาร จัดการที่ดี	๔.ด้าน การบริหาร จัดการที่ดี	การบริหาร จัดการ ภาครัฐที่ดี และการมี ส่วนร่วมทุก ฝ่าย	การบริหารงาน เป็นไป อย่างมีประ สิทธิภาพ	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	ความพึงพอใจ ของการ ให้บริการ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของทุกปี	๓.พัฒนาปรับปรุง ระบบบริหารจัดการ องค์กรตามหลัก บริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	-ประเมินความพึงพอใจ ในการปฏิบัติงานของ อบต. -จัดการเลือกตั้งของ อบต.	สำนักปลัด	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง
				ประชาชน ได้รับการ บริการที่ดี	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	ความพึงพอใจ ของการ ให้บริการ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของทุกปี	๔.พัฒนาและสร้าง ระบบการให้บริการที่ ทันสมัย รวดเร็วและ มีประสิทธิภาพ	-จัดทำแผนที่ภาษีและ ทะเบียนทรัพย์สิน -ปรับปรุงดูแลเว็บไซต์ อบต. -จัดทำป้าย ประชาสัมพันธ์เสียภาษี ประจำปี -ก่อสร้างอาคาร เอนกประสงค์ -อบต.พบปะประชาชน -จัดทำแผนพัฒนา อบต.และแผนชุมชน -ออกบริการจัดเก็บภาษี		

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
											-จ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ นอกพื้นที่ -จ่ายเบี้ยความพิการ นอกพื้นที่	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง	กองคลัง กองช่าง
๓..สร้าง ความมั่นคง ในการ ดำรงชีวิต ของ ประชาชน สังคมและ สร้างความ เชื่อมั่นที่มี ต่อรัฐ	๔.ด้าน การบริหาร จัดการที่ดี	๔.ด้าน การบริหาร จัดการที่ดี	การบริหาร จัดการ ภาครัฐที่ดี และการมี ส่วนร่วมทุก ฝ่าย	ประชาชน รับทราบ ข้อมูล ข่าวสาร	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	ความพึงพอใจ ของการ ให้บริการ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของทุกปี	๕.พัฒนาส่งเสริม ระบบประชาสัมพันธ์ การดำเนินงานของ องค์กรรองรับการเข้า สู่ประชาคมอาเซียน	-ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร อัจฉริยะ	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน		
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔							
๒.สร้างมูลค่าเพิ่มและขยายช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตร ๔.พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่และเป็นแหล่งสร้างรายได้แก่ชุมชน	๕.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๕.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ประชาชนได้รับบริการโครงสร้างพื้นที่ดี	โครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐาน	๔	๔	๔	๔	ดำเนินโครงการปีละ ๔ โครงการ	๑.ก่อสร้างบुकเบิกปรับปรุงบำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ ระบบชลประทานขนาดเล็กและทำเทียบเรือ	๑.ก่อสร้างถนน คสล. ๒.บुकเบิกถนนผิวจราจร ดินลูกรัง ๓.ก่อสร้างคูระบายน้ำ ๔.วางท่อปุนระบายน้ำ ๕.ขุดลอกทางระบายน้ำ ๖.ปรับปรุงซ่อมแซมถนน ๗.ซ่อมแซมที่ดินและสิ่งก่อสร้างอันเป็นทรัพย์สินของ อบต. ๘.ก่อสร้างกำแพงป้องกันตลิ่ง	กองช่าง	กองคลัง สำนักปลัด		
				โครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐาน	๒	๒	๒	๒	ดำเนินโครงการปีละ ๒ โครงการ	๒.จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง	๑.ขยายเขตไฟฟ้า ๒.ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ ๓.ปรับปรุงซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ			กองช่าง	กองคลัง สำนักปลัด
				โครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐาน	๑	๑	๑	๑	๑ หมู่บ้าน	๓.ก่อสร้างปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	๑.ก่อสร้างประปาหมู่บ้านแบบบาดาลขนาดกลาง ม.๑				

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๔.พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่และเป็นแหล่งสร้างรายได้แก่ชุมชน	๖.ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๖.ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เป็นมิตรกับชุมชน	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ได้รับการดูแล	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	มีจำนวนอาสาสมัครปีละ ๒๕ คน	๑.คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๑.อาสาสมัครชุมชน	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
				ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่	๕	๕	๕	๕	ดำเนินการปีละ ๕ โครงการ	๒.ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑.อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒.มาเก็บขยะกันเถอะ ๓.ท้องถิ่นไทยรวมใจ ๔.รักษ์น้ำ รักป่า รักแผ่นดิน ๕.มาเก็บขยะกันเถอะ	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
				มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	๑	๑	๑	๑	ดำเนินการปีละ ๑ ครั้ง	๓.ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง	๑.ปรับปรุงภูมิทัศน์สองข้างทาง ๒.ปรับพื้นที่พร้อมถมดิน ม.๑	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๔.พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่และเป็นแหล่งสร้างรายได้แก่ชุมชน	๖.ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๖.ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เป็นมิตรกับชุมชน	ชุมชนมีสิ่งแวดล้อมที่ดี	-	-	๒	-	ดำเนินการปี ๒๕๖๓ จำนวน ๒ โครงการ	๔.การจัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย	๑.จัดซื้อยานพาหนะและขนส่ง(ระบรถทุกขยะ) ๒.จัดซื้อถังขยะ	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓.สร้าง ความมั่นคง ในการดำรงชีวิตของประชาชน สังคมและสร้างความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ	๗.ด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๗.ด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๓	๓	๓	๓	ดำเนินการปีละ ๓ โครงการ	๑.ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๑.ส่งเสริมสนับสนุนการตั้งด่านตรวจเพื่อสกัดกั้นและเฝ้าระวังในพื้นที่ ๒.รณรงค์ลดอุบัติเหตุ(ปีใหม่,สงกรานต์) ๓.รณรงค์ลดอุบัติเหตุ(รายอ)	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
				ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๒	๒	๒	๒	ดำเนินการปีละ ๒ โครงการ	๒.เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่นเพื่อให้เกิดสันติสุข	๑.ฝึกอบรมประชาชนในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น ๒.อุดหนุนที่ทำการปกครองจังหวัดปัตตานี (ส่งเสริมและพัฒนาองค์กรลูกเสือชาวบ้านจังหวัดปัตตานี)		
				ชุมชนมีความสามารถในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๒	๒	๒	๒	ดำเนินการปีละ ๒ โครงการ	๓.ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น	๑.จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๒.ฝึกอบรมทบทวนสมาชิก อปพร. ๓.รู้เท่าทันสาธารณภัยเบื้องต้น ๔.จัดซื้อรถบรรทุกน้ำ ๕.จัดซื้อครุภัณฑ์ดับเพลิง		

ส่วนที่ ๔ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติการปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและแก้ไขปัญหาความยากจน	๑.บริการชุมชนและสังคม ๒.การเศรษฐกิจ	๑.สร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๒.การเกษตร	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
๒	พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๑.บริการชุมชนและสังคม ๒.การดำเนินงานอื่น	๑.๑ การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ ๑.๒ สร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๑.๓ สังคมสงเคราะห์ ๑.๔ สาธารณสุข ๑.๕ การศึกษา ๒.๑ งบกลาง	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
๓	พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว	๑.บริการชุมชนและสังคม	๑.๑ การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
๔	การบริหารจัดการที่ดี	๑.บริหารทั่วไป ๒.บริการชุมชนและสังคม	๑.๑ บริหารงานทั่วไป ๒.๑ การศึกษา ๒.๒ เคหะและชุมชน ๒.๓ สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด กองช่าง กองคลัง	สำนักปลัด กองช่าง กองคลัง
๕	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน	๑.บริการชุมชนและสังคม	๑.๑ เคหะและชุมชน	กองช่าง	สำนักปลัด กองคลัง
๖	จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๑.บริการชุมชนและสังคม	๑.๑ สร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๑.๒ เคหะและชุมชน	สำนักปลัด กองช่าง	กองคลัง สำนักปลัด กองช่าง
๗	ส่งเสริมการรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๑.บริหารทั่วไป ๒.บริการชุมชนและสังคม	๑.๑ บริหารงานทั่วไป ๑.๒ การรักษาความสงบภายใน ๒.๑ สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง

ส่วนที่ ๕ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และในการประเมินแผนนั้นจะต้องดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๙

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินผลโครงการ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และในการประเมินแผนนั้นจะต้องดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๙

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมา เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้
แบบที่ ๑ การกำกับกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ อบต. ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของ อบต. ในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของ อบต.

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน

๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น และประชาชนมองว่า องค์กรไม่สามารถตอบสนองตามความต้องการที่เสนอได้ทันที่

๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔. โครงการต่าง ๆ ในแต่ละปีมีมาก ไม่สามารถดำเนินการได้ทั้งหมด งบประมาณไม่เพียงพอ

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะทางการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น และดำเนินการให้ทันตามแผนการดำเนินงานที่กำหนด

ภาคผนวก

ก

ภาคผนวก

ข

แบบที่ ๑ แบบช่วยกำกับกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นโดยตนเอง

คำชี้แจง : แบบที่ ๑ เป็นการประเมินตนเองในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจะทำการประเมินและรายงานทุกๆครั้ง หลังจากที้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์แล้ว

ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการประเมิน

มีการ
ดำเนินงาน

ไม่มีการ
ดำเนินงาน

ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

๑. มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	/	
๒. มีการจัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	/	
๓. มีการจัดประชุมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	/	
๔. มีการจัดตั้งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	/	
๕. มีการจัดประชุมคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	/	
๖. มีคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประชาคมท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	/	
ส่วนที่ ๒ การจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่น		
๗. มีการรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญของท้องถิ่นมาจัดทำฐานข้อมูล	/	
๘. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน	/	
๙. มีการวิเคราะห์ศักยภาพของท้องถิ่น(SWOT) เพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาท้องถิ่น	/	
๑๐. มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น	/	
๑๑. มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	/	
๑๒. มีการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	/	
๑๓. มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น	/	
๑๔. มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา	/	
๑๕. มีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด	/	
๑๖. มีการอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	/	
๑๗. มีการจัดทำบัญชีกลุ่มโครงการในแผนยุทธศาสตร์	/	
๑๘. มีการกำหนดรูปแบบการติดตามประเมินผลแผนยุทธศาสตร์	/	
๑๙. มีการทบทวนแผนยุทธศาสตร์หรือไม่	/	

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม

คำชี้แจง : แบบที่ ๓/๒ เป็นแบบสำรวจความพึงพอใจของประชาชน ต่อการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม โดยกำหนดให้มีการเก็บข้อมูลปีละ ๑ ครั้ง หลังจากสิ้นสุดปีงบประมาณ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. เพศ ชาย หญิง
๒. อายุ ต่ำกว่า ๒๐ ปี ๒๐-๓๐ ปี ๓๑-๔๐ ปี
 ๔๑-๕๐ ปี ๕๑-๖๐ ปี มากกว่า ๖๐ ปี
๓. การศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
 ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี อื่นๆ
๔. อาชีพหลัก รับราชการ เอกชน/รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว
 รับจ้าง นักเรียนนักศึกษา เกษตรกร
 อื่นๆ ระบุ

ส่วนที่ ๒ ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. ท่านมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมมากน้อยเพียงใด

ความพอใจ	พอใจมาก	พอใจ	ไม่พอใจ
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม			
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม			
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม			
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ			
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม			
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด			
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น			
๘. การแก้ไขปัญหา และการตอบสนองความต้องการของประชาชน			
๙. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม			

**แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม**

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. เพศ ชาย หญิง
๒. อายุ ต่ำกว่า ๒๐ ปี ๒๐-๓๐ ปี ๓๑-๔๐ ปี
 ๔๑-๕๐ ปี ๕๑-๖๐ ปี มากกว่า ๖๐ ปี
๓. การศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
 ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี อื่นๆ
๔. อาชีพหลัก รับราชการ เอกชน/รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว
 รับจ้าง นักเรียนนักศึกษา เกษตรกร
 อื่นๆ ระบุ

ส่วนที่ ๒ ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนา **ด้านพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและแก้ไขปัญหาความยากจน** โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเท่าใด

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐คะแนน)
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

๖. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนา **ด้านพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ** โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเท่าใด

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐คะแนน)
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

๗. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนา **ด้านพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว** โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเท่าใด

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐คะแนน)
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

๘. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนา**ด้านการบริหารจัดการที่ดี** โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเท่าใด

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐คะแนน)
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

๙. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนา**ด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน** โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเท่าใด

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐คะแนน)
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

๑๐. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนา **ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน** โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเท่าใด

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐คะแนน)
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

๑๑. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนา **ด้านส่งเสริมการรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข** โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเท่าใด

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐คะแนน)
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	